

POSTÁS DOLGOZÓ

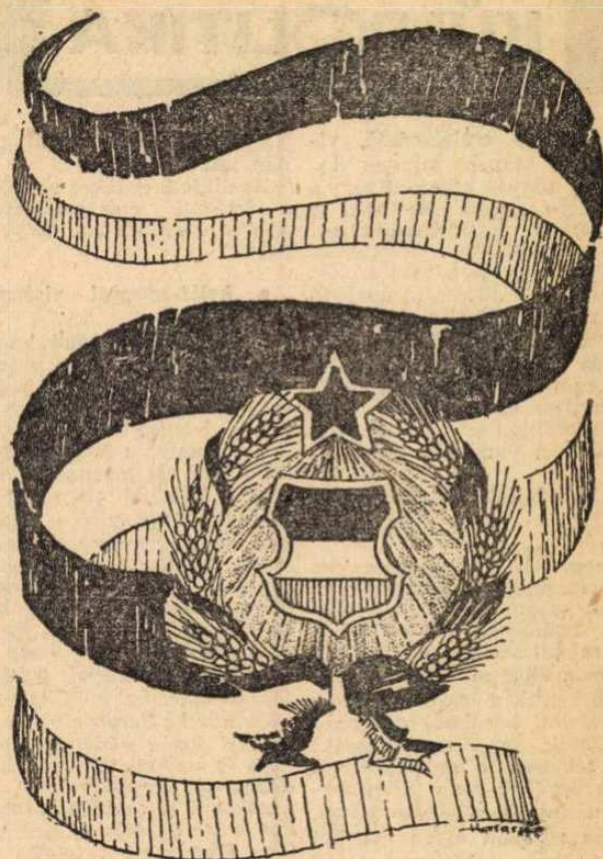
A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

XXII. ÉVFOLYAM

5. SZÁM

1977. MÁJUS

ÁRA: 60 FILLÉR

Húsz éve hagyta jóvá az országgyűlés a Magyar Népköztársaság új címerét és zászlóját, s azt az Alkotmány módosításáról szóló 1957. évi törvény 3. és 4. pontjaként 1957. május 23-án kihirdette. A címer összhangban van az állam politikai eszméivel. A piros-fehér-zöld színű pajzs a nemzeti hagyományok tiszteltében tartását fejezi ki, a felette elhelyezett ötágú csillag pedig a dolgozók nemzetközi összefogását jelképezi.

POSTÁS BRIGÁDVEZETŐK AZ V. ORSZÁGOS TANÁCSKOZÁSON

Ötödször tanácskoztak a múlt hónap közepén az ország szocialista brigádvezetői. Az országos találkozón tizenhat küldöttünk vett részt.

Az esemény jelentőségét, fontosságát az is jelezte, hogy részt vett a tanácskozáson Kádár János, a Központi Bizottság első titkára és Lázár György, a Minisztertanács elnöke is.

Havasi Ferenc miniszterelnök-helyettes elnöki megnyitója után Gáspár Sándor, a SZOT főtitkára tartott beszámolót a szocialista brigádmozgalom fejlődéséről, feladatairól, hangsúlyozva: „A tanácskozásokon megfogalmazandó gondjaink, javaslataink tükrözzék a holnapért érzett felelősségünket.”

Felszólalt Kádár János is, aki rövid tájékoztatást adott hazánk belső helyzetéről, az V. ötéves terv eddigi eredményeiről, az ideai feladatokról, a nemzetközi helyzetéről.

Küldöttjeink közül ketten kaptak szót: Bernáth György, Budapest 112. és Lévy József, Pécs 1. postahivatal szocialista brigádvezetője.

Bernáth György többek között elmondta, hogy: 1976. október 1-től álltunk át a levélszekrényes hírlapkezelésre. Ebben a hónapban 94 000 hírlapot kézbesítettünk ilyen úton, amiből csak 600–650 előfizetés szűnt meg időközben. Ez viszont csak átmenetileg volt tapasztalható, hiszen a februári statisztika már 95 110 hírlapelőfizetőt mutatott ki. Nem volt könnyű elérni ezt a számot, de a szocialista brigádok kollektív összefogása, erőfeszítése nem volt hiábaváló. A levélszekrényes kézbesítés nemcsak a hírlapkezelés munkakörülményeit javította, hanem az előfizetők érdekeit is szolgálja, mert korábban, pontosabban kapják meg lapjaikat.

Lévy József (Pécs 1. ph): „A tervet csak úgy tudjuk teljesíteni, ha minden postás dolgozó tudásából, szorgalmából a maximumot nyújtja...”

— Brigádjaink sokat segítenek a nyugdíjasok részére bevezetett kifizetési naptárak szétszórásában is. Így néz ki a jó munkaszervezés a gyakorlatban: minimális költség, idő- és energia-ráfordítással mindenki számára kedvező eredményt hozott. Ezzel az intézkedéssel a postások és a nyugdíjasok közötti vita gyakorlatilag megszűnt.

Beszélt arról is, hogy a szolgáltatások minőségi színvonalát javítani kívánják, amihez hozzátartozik a munkaversenymozgalom további fejlesztése, a politikai-szakmai műveltség növelése, a munkafegyelmegszilárdítása, az újonnan jött dolgozók felkarolása.

Végezetül az üzemi balesetekre tért ki: brigádjaink az 1977. évi vállalásaikat teljesítették a kerékpáros és motorkerékpáros táviratkézesítők közötti ellenőrzésével. Ugyanis a legtöbb baleset a fiatal táviratkézesítők körében történik. Feljegyezzük a

Bernáth György (Budapest 112. ph): „Legfontosabb feladatunk a minőségi színvonal javítása, a gyors, pontos munka...”

szabálytalanságokat, a felelőtlenségeket, a bravúroskodást, és felvilágosító, nevelő munkával felelősségérzetüket felkeltjük. Ha a nevelés nem hatásos, jelentést teszünk a vezetőknek. Ezzel védjük munkatársaink testi épségét, és csökkentjük az üzemi balesetek számát.

Lévy József, távbeszélő-kezelő bevezetőjében visszatért a 18 éve irányítása alatt levő brigád munkájára: „Szakmai feladatainkat mindig a postai tervek és a postai igénybe vevők diktálják. Igyekszünk összhangban dolgozni a tervszámokkal, amit gyakran nehéz megvalósítani. A napi természetes munka mellett felajánlásokat is tettünk. Például ilyen volt a karácsonyi csúcsforgalom. Túlórán besegítettünk a kézbesítő osztálynak. Aztán vállaltuk, hogy a 18 óra előtt jegyzett beszélgetéseket 18 óráig lebonyolítjuk. A csepeli felhíváshoz is elsőként csatlakoztunk.”

Elmondta azt, céljuk, hogy feladataikat úgy teljesítsék, olyan légkört teremtsenek, amely az utánuk jövő generációt csábítja a Postához. Kéréssel is fordult a tanácskozáshoz: „A tárca vezetői lehetőleg gyorsítsák meg azokat az intézkedéseket, amelyek a bérrendezésre vonatkoznak. Gondolok itt például az éjszakai és ünnepi pótlékokra.”

Befejezésül hangsúlyozta: „Amikor én kapcsolást létesítek, hiszem, érzem, hogy emberi sorsokat, országos érdekeket kapcsolok össze. Tudom, hogy a szocialista társadalomért dolgozom, s így élettemnek értelme van.”

A kétnapos tanácskozás gazdag útmutatást adott a szocialista brigádvezetőknek ahhoz, hogy ismét előbbre lépjenek a munkaversenymozgalomban, segítsenek népgazdaságunk fejlődésében.

B. É.

Ismét „kiváló” A DEBRECENI POSTAIGAZGATÓSÁG

1969 óta most — az 1976. évi munkaverseny alapján — lett újra birtokosa a kiváló címnek a Debreceni Postaigazgatóság. Mi tette lehetővé, hogy a szocialista munkaversenyben ilyen megtisztelő helyezést érjenek el? — erről beszélgettünk dr. Szilágyi Gáborral, az igazgatóság vezetőjével és Harangozó Istvánnal, az igazgatósági szakszervezeti tanács titkárával. A szép és ösztönző eredmény sokféle összetevőjéből — amelyeknek az igazgatóság minden dolgozója részese valamilyen formában —, megkíséréljük a beszélgetés alapján a legkiemelkedőbbeket, legjellemzőbbeket bemutatni.

Elsősorban a munkaszervezés érdemelt szót. Főképpen azokra a kérdésekre fordítottak nagy gondot, amelyekben az igazgatóság le volt maradva. Így például fontos feladatuknak tekintették a postai és távközlési szolgáltatások minőségi mutatóinak javítását. Ezek közül is kiemelt jelentőséget tulajdonítottak a szolgálat szüneteléseinek csökkentésére. Az volt a céljuk, hogy postahivatal ne legyen bezárva betegség vagy egyéb rendkívüli ok miatt. Ezért decentralizálták a rendszeres helyettesek irányítását, s a göchivatalok vezetőit minél jobb eredmények elérésére ösztönzik. Ugyancsak rendszeres helyettesekkel igyekeznek felszámolni a kézbesítés szünetelését. Annak ellenére, hogy kézbesítőhelyettesek még kevesen vannak, az előző évi 331-ről 75-re sikerült csökkenteniük a szünetelési napok számát. Ahol a helyettesítést postai munkaerővel nem tudják megoldani, a küldemények kézbesítésére megállapodást kötnek a tanáccsal vagy a helybeli termelőszövetkezettel.

Jelentős létszámtartalékokat szabadít fel a támpontos külterületi levélszekrényes kézbesítési rendszerre való áttérés. Tavaly a tervezett 23 helyett 28 postahivatalnál vezették be ezt a rendszert, s az egész programot az igazgatóság területén 1978-ban befejezik.

A jó munkaszervezés megmutatkozott mind a fenntartási terv 107,1 százalékos teljesítésében, a termelékenység 4,7 százalékos növekedésében, a ráfordítási hányad 0,9 százalékos csökkenésében, mind pedig a beruházások

penzügyi tervének 137, a hálozatépítés 129,7, s magasépítési beruházási tevékenység 125,1 százalékos teljesítésében. Ez utóbbi eredmények összhangban vannak az I fő-re előirányzott tervezői tevékenység 11,5 százalékos teljesítésével, továbbá azzal, hogy a tervezői kapacitást tudatosan fejlesztették az igazgatóság előtt álló feladatokhoz méretezve.

Ez tette lehetővé, hogy a múlt évben 10 postahivatal építettek, s azt tervezik, hogy 15 éven belül felszámolnak minden bérleményt, korszerűen kialakított épületekbe helyezve a postahivatalokat. Ezzel is javítani kívánják a postás dolgozók élet- és munkakörülményeit. Ezzel is, mert a munkakörülmények mellett a munkabiztonság, továbbá a szociális, egészségügyi és kulturális ellátottság javítására 1976-ban is 31 és fél millió forintot fordítottak, további 2 millió 300 ezer forintért pedig a nehéz fizikai erőlködést kiküszöbölő munkagépeket szereztek be. Nagy gondot fordítottak a nők és a fiatalok gazdasági és szociális helyzetének javítására, mind óvodai és bölcsődei férőhelyek biztosításával, mind lakásépítés támogatásával.

Mindehhez természetesen szükség van arra, hogy az igazgatóság és a társadalmi szervek között egyetértés és jó együttműködés legyen. Ebben nincs is hiány. A szakszervezeti tanács például megszervezte a brigádoknak nyújtandó segítséget vállalásai kialakításához. Először is a szakszervezeti bizottságok feladatává tette, hogy a vezetőkkel beszéljék meg a hivatal, illetve üzemi előtt álló feladatokat, hogy vállalásaiak megtételénél ezekre irányíthassák a brigádok figyelmét. Ezen kívül 5 szakemberből és 5 szakszervezeti tisztségviselőből ún. tízezres bizottságot hozott létre, azzal a feladattal, hogy felülvizsgálva a vállalásokat — amennyiben szükség — ajánlásokat tegyen a brigádoknak az esetleges módosításokra. Így ki tudják szűrni a vállalásokból a formális elemeket. A folyamatos munkát azután az instruktori hálózat útján figyelemmel kísérik. Ez azonban nem ellenőrzésben nyilvánul meg, hanem jó értelemben vett közvetlen, kétirányú kapcsolatban; nemcsak az instrukto-

rok látogatják a brigádokat, ők is felkeresik az instruktorokat, ha tanácsra, támogatásra van szükségük.

Az iszt. szorgalmazza a komplex, legalábbis vegyes összetételű brigádok szerveződését. A különböző munkakörököt betöltő tagokból alakult együttesek nagyobb, összetettebb feladatokra képesek, jobb lehetőséget nyújtanak az üzemi- és munkaszervezésre. Ezt az elképzelést már mérhető eredmények igazolják. Nem kell más példát említenünk, mint Nyíregyháza 2 postahivatal II. Rákóczi Ferenc komplex brigádját, amely több kitüntetés elnyerése után most a Posta kiváló brigádja címet érdemelte ki.

Dr. Ábrahám Kálmán, államtitkár átadja az elismerő oklevelet dr. Szilágyi Gábor igazgatónak

Szépen szerepelnek a munkaversenyben a fiatalok is. 50–60 százalékuk részt vesz valamilyen ifjúsági versenymozgalomban.

Az újtómozgalmat a holtpontról azzal sikerült ki-mozdítani, hogy rövidítették az újtási javaslatok átfutási idejét. Nem fordulhat elő, hogy a dolgozók javaslataikra idejében választ ne kapjanak. Amióta gyorsabb az ügyintézés, megnőtt az újtási kedv, sőt elindult az egy brigád, egy hasznosított újtási mozgalom is. Így természetes, hogy emelkedett a hasznos eredmény, örvendés viszont, hogy egy év alatt 48 ezerről 883 ezer forintra.

A teljesítmény fokozása, a technikai színvonal emelése, a gépészet mellett nem feledkeztek el sem egymásról, sem önmaguk testi épségéről. Minden szakszervezeti bizott-

ságnál munkavédelmi felelős is működik, s hogy teendőit nem mulasztja el, azt bizonyítja, hogy végzetes balesetet egy dolgozójuk sem szenvedett.

Az április 27-én tartott avatóünnepségen, amelyen az igazgatóság dolgozóin kívül Hajdú-Bihar megye Tanácsának és társadalmi szervezeteinek vezetői is megjelentek, Harangozó István iszt.-titkár üdvözlő szavai után dr. Szilágyi Gábor, az igazgatóság vezetője ismertette eredményeiket és vázolta feladataikat. Ezt követően dr. Ábrahám Kálmán államtitkár átadta a Kiváló igazgatóság elismerő oklevelet, majd jutalmakat nyújtott át az igazgatóság dolgozóinak.

Dr. Ábrahám Kálmán, államtitkár átadja az elismerő oklevelet dr. Szilágyi Gábor igazgatónak

További elismeréseket és jutalmakat a munkaversenyben legjobb eredményeket felmutató brigádoknak és dolgozóknak Tanos Lászlóné, a Postások Szakszervezetének titkára és dr. Szilágyi Gábor igazgató adott át.

Hét év után tehát újból birtokolják a kiváló melléknevet. Örülnek az eredményeknek, az igazgatóság dolgozói méltatólják az erkölcsi és anyagi megbecsülést. A munkát azonban ugyanazzal a lendülettel folytatják, érzik, hogy még vannak tartalékaik, tehát teljesítményeik színvonalát tartani szeretnék. Jó érzés az első helyen állni, de mástól sem irigylik, ha netán náluk eredményesebben dolgoznak. Annnyira azonban nem szabad visszaesniük —, amint azt az igazgatójuk is kifejtette —, hogy nevük a legjobbak között ne szerepeljen.

KÜLPOLITIKA

Visszatérő emlékeztető, világszerte ünnep minden tavasszal május kilencedike, a győzelem napja. Az idén is mindenütt megünnepezték ezt a napot, emlékezve arra, hogy harminckét esztendővel ezelőtt győzött az antifasiszta koalíció a történelem talán leggonoszabb, legbarbarább erői, Hitler és bandája fölött. Az idei tavaszon azonban kibővült, kiteljesedett az ünnepelés, mert az évfordulón is dolgozott, tanácskozott Varsóban

a békeépítő világközgyűlése.

A nemzetközi békemozgalmak kibővítésének és megerősödésének lehetünk tanúi: a lengyel fővárosban az eddigiekénél sokkal szélesebb körökben, szinte a világ minden országából érkeztek a legkülönbözőbb társadalmi körökből származó küldöttek, hogy megvitassák: mit tehetnek a százmilliók a béke ügyéért. Az a felmérhetetlen erejű világmozgalom, amely valóban egész népeket mozdit meg, a békemozgalmak, most nagyon konkrét, nagyon gyakorlati kérdések sorában foglalt állást. Mindenekelőtt a leszerelés valódi lépéseit sürgették, követelték, hogy a fajtildőző reakciók rendszereknek juttatott fegyverszállítmányok leállításával is tegyenek lépést a hatalmak a fegyverkezési hajszá megállítására.

A százmilliók politikai aktivitása mellett a nyugati világban rendkívül fontos csúcserőtekeztetést tartottak, tulajdonképpen két iktanácskozást

a londoni Downing Streeten,

a brit miniszterelnök rezidenciájában. Ez volt az első eset, hogy Carter, az új amerikai elnök találkozhatott, először gazdasági kérdéseket megtárgyalandó, másodsor pedig a NATO tanácsülésén katonai kérdésekkel ismerkedve a többi tőkés ország vezetőivel. Ami a gazdasági kérdéseket illeti, mindenekelőtt a tőkés országokat sújtó munkanélküliség és infláció problémáit vitatták meg. (A legnagyobb hét tőkés országban mintegy 15 millió munkanélküli van, és szinte mindegyikben kétszámjegyű az inflációs arány, a vendégállam Angliában például 20 százalék körül jár.) A londoni tanácskozás gazdasági része a legkülönbözőbb egymás közötti ellentétek ki-egyenlítését kísérelte meg, ez azonban csak részben sikerült. Giscard d'Estaing francia államelnök például nem is vett részt a csúcserőtekeztetést egyes ülésein, mert oda meghívták a Közös Piac brit elnökét is... Schmidt nyugatnémet kancellár úgy érkezett Londonba, hogy visszautasítja majd az amerikai beavatkozását a nyugatnémet—brazili atomerőmű-üzletbe; az amerikaiak ugyanis vétőt emeltek a szállítást ellen... A gazdasági csúcserőtekeztetéstől kiadott közös nyilatkozatban persze, nincs már nyoma az ellentétnek. A nyugati lapok megjegyzik: a nyilatkozat „óvatosan derűlátó” a jövőt illetően és ki-állításba helyezi, hogy a vezető tőkés hatalmak együtt lépnek majd fel részben a munkanélküliség csökkentéséért, részben az infláció elleni harcban és mindenekelőtt annak a nem kevesebb mint 45 milliárd dollárnyi deficitnek a fedezésében, amely az 1973 óta állandóan emelkedő olajárak miatt jelentkezik a tőkés világgazdaság legerősebb hatalmainak pénztárában. A NATO-tanácsülésen az amerikaiak, Carterrel az élen, a támadó szándékkal megalakított észak-atlanti tömb megerősítését és tömörítését ajánlották és lényegében a jövő tavaszra, 1978-ra halasztották az új „hosszútávú NATO-terv” elkészítését. Ez a

NATO-tanácsülés Washingtonban lesz majd. Rendkívül érdekes volt, hogy a nyugati csúcserőtekezteten milyen erőteljes hangsúlyt kapott

a kelet-nyugati viszony.

Schmidt nyugatnémet kancellár, Callaghan angol miniszterelnök, sőt Carter is beszélt arról, hogy az elkövetkező hónapok legnagyobb világpolitikai eseménye a belgrádi találkozó lesz. Itt tárgyalják majd meg a helsinki óta eltelt idő tanulságait az európai biztonsági értekezleten részt vett országok küldöttei. Amikor Belgrádra gondolunk, nem szabad megfeledkeznünk arról, hogy az elmúlt hónapokban jó néhány előfordult, hogy vezető nyugat-európai politikusok, az amerikai politika hangadói, köztük Carter elnök is, „az emberi jogok védelme” jogcímén és más mondvacsínálat indokokkal megkíséreltek beavatkozni a szocialista országok belső ügyeibe és nem egyszer elhangzottak felelős emberek szájából is a hidegháború legrosszabb időszakára emlékeztető kirohanások. Ezért van különleges jelentősége annak, hogy a londoni csúcserőtekeztet résztvevői közül többen is szükségesnek tartották most hangsúlyozni az enyhülés szellemének fenntartását és elmélyítését. Érdekes volt, hogy például Callaghan brit miniszterelnök úgy fogalmazott, hogy „az elvek fenntartásával el kell kerülni Belgrádban a kölcsönös vádaskodás légkörét”. Schmidt nyugatnémet kancellár például azt is elmondotta, hogy Bonn számára az enyhülési politika alapkérdés és az enyhülést lehetséges hozzájárulásnak tekinti a gazdasági gondok megoldásában is.

Nem lenne teljes az elmúlt hónap világpolitikai eseményeinek áttekintése, ha nem beszélnénk

az olasz és a francia baloldalt

harcáról, eredményeiről. Párizsban Giscard d'Estaing elnök kijelentette, hogy ha a gaulleisták (akiknek az élen az elnök elbocsátott kormányfője Chirac áll) nem támogatják szinte feltétel nélkül a gazdasági gondokat a tőkés javára megoldani akaró Barre miniszterelnököt, egy évvel előre hozza a nemzetgyűlési választásokat. Giscard ugyan azt mondotta, hogy a franciák 40 százaléka a szocialista-kommunista-radikális közös baloldali program híve — ezt azonban tények és közvéleménykutatások cáfolják. A legutóbbi néhány hét francia sztrájkmozgalmai a május eleji közvéleménykutatások azt mutatják, hogy rendkívüli mértékben nőtt a baloldali program tekintélye. Valonnan olyan közvéleménykutatási adatok, amelyek szerint a baloldalt, egy most megrendezendő választáson a szavazatok 57—59%-át kapná meg. Olaszországban igen jelentős lépés történt a választók több mint egyharmadát maga mögött tudó Olasz Kommunista Párt kezdeményezésére. A kommunisták vezetői tárgyalást kezdtek a kormányon lévő Kereszténydemokrata Párt vezetőivel egy olyan közös kormányprogram kialakítására, amely lehetővé tenné az ország súlyos gazdasági gondjainak megoldását, segítene a munkanélküliség felszámolásában és a meglévő társadalmi feszültségek valamennyi feloldásában. Ez még nem az a „történelmi kompromisszum”, amit az olasz kommunisták javasoltak, de jelentős lépés annak irányában. — A harmadik földközi-tengeri ország, Spanyolország, hetek múlva választ először negyven év után valódi parlamentet. A végre legális Spanyol Kommunista Párt ezen a választáson mutathatja meg, milyen erővel támogatják az ország dolgozói.

Gárdos Miklós

Kitüntetett brigádvezetők

A szocialista brigádmozgalmakban elért kiemelkedő eredményeik elismerésül a szocialista brigádvezetők V. országos tanácskozása alkalmából a

MUNKA ERDEMREND
ezüst fokozatát

kapta Pethő György egyesített kézbesítő (Mezőkövesd postahivatal), a

MUNKA ERDEMREND
bronz fokozatát

kapta Dóra Gyuláné forgalmi elemző (Helyközi Távfeszülő Igazgatóság), a

SAKSZERVEZETI MUNKAÉRT
arany fokozatú kitüntetést

kapta Pásztor András osztályvezető (József Távfeszülő Üzem), Bodonczy József kábelvezető körzetmester (Vas megyei Távközlési Üzem), Kerék Géza gépész (Posta Központi Műszaki Hivatal).

További munkájukhoz sok sikert kívánunk.

Dóra Gyuláné és Pethő György a kitüntetés átvétele után Losonczy Pálnak, az Elnöki Tanács elnökének társaságában (MTI-fotó)

Élnék-e a bizalmiak megnövekedett jogkörükkel

Úgy érzem, adnak a véleményemre — mondta az egyik bizalmi a József Távfeszülő Üzemben.

A Postások Szakszervezetének Elnöksége az elmúlt esztendőben határozatot hozott a bizalmiak hatás- és jogkörének bővítéséről. Ennek egyik pontja:

„A szakszervezeti bizalmi egyetértése szükséges a dolgozó személyi alapjainak megállapításához.”

A széles körű joggyakorlásnak első komolyabb erőpróbája az 1977. évi bérfejlesztés elosztása volt. Azt kaptuk, vajon kellőképpen érvényesült-e a bizalmiak egyetértő véleménye. Több üzemben, hivatalban kerestük meg a bizalmiakat, tisztogatókat. Az ő általunk elmondott alapján igyekeztünk összehasonlítani a gyakorlatot az elmélettel.

A szakszervezeti bizottságok már a bérfejlesztési keret elosztásakor kérték a bizalmiak véleményét, bizalmi tanácskozás keretében. Többnyire frás anyagban tudatják velük az egy főre eső bért; azt, hogy az országos szakmai bértáblázat alsó határát a különböző munkakörökben dolgozók mennyire közelítették meg vagy hagyták el; hogy kik, milyen csoportok részesültek kiemelt bérfejlesztésben.

Az egyik bizalmi így foglalta össze a hivataluknál kialakult helyzetet: „Minket, bizalmiakat most már egyre több dologban meghallgatnak, s felvetéseinket, ha helyesek, elfogadják.”

A bérkeretek elosztását követően a művezetők, csoport- vagy osztályvezetők a bizalmiakkal együtt döntöttek a személyekre szóló bérekről. S mindez helyesen, a dolgozók és az üzemük érdekeit szem előtt tartva tették

— Az elosztásnál messze-
menőben a munkához való hozzáállást vettük figyelembe — mondták több helyen is.

Érdekesen alakult a bérek differenciált elosztása egyik-

másik postaszervnél. Míg az egyik üzemnél a 100—400 forintos alapbérémetelést tartották ösztönzőnek a bizalmiak, a különböző teljesítményeket értékelve, addig más helyeken a 10—20 forintos bérkülönbözetekért is vita folyt. Természetesen az egy főre eső bér befolyásolta a lehetőségeket. Ennek ellenére a jövőben jobban kell törekedni a kiemelkedő teljesítményt nyújtó dolgozók megkülönböztetett bérezésére.

A bizalmiakkal partner gazdasági vezetők közül néhányan elmondták, hogy kezdeti aggályaik maguk a bizalmiak oszlatták el az al, hogy a bérfejlesztésről megfontolt, valós véleményt adtak. Ha kellett, okosan álltak ki érveik mellett, amelyeket többségükben el kellett fogadni.

Szólni kell arról is, hogy a gazdasági vezetők némelyike megpróbálta a régi egyszerű döntést gyakorolni, mellőzve a bizalmiak egyetértését. Például az egyik vezető pont szombaton, amikor a bizalmiak nem voltak munkahelyükön, osztotta el a bért. Ők azonban szót emeltek a törvénysértés ellen. A szakszervezeti bizottság közbelépett, azóta a bizalmiak jogukkal élve védik csoportjuk érdekeit.

Gond, és megoldásra vár a döntések ismertetésének mikéntje és főképpen időpontja. — Mikor adhatunk tájékoztatást a bérfejlesztésről? Egyetértés után azonnal, vagy a bérkifizetéssel egyidőben? — kérdik a csoportok képviselői.

A tapasztalatok azt mutatják, hogy a bizalmiak tudva tudják, felelősséggel gyakorolják a dolgozók érdekében megnövekedett jogait. Egyikük ezt így foglalta össze: „Megfelelően oktattak, felkészítették bennünket. A kapott jogokat a nagyobb bizalom megnyilvánulásának érezzük.”

Prágai György
—Egyeki Zsolt

Az elnökség tárgyalta...

1977. április 28-án a Postások Szakszervezetének Elnöksége ülést tartott, amelyen első napirendi pontként tárgyalta a Debreceni Postaigazgatóság vezetőjének beszámolóját az igazgatóság munkavédelmi helyzetéről. Az igazgatóság részéről jelen volt dr. Kiss Zoltán igazgatóhelyettes és Harangozó István iszt-titkár is. Az elnökség tagjai kérdéseket tettek fel az anyaggal kapcsolatban, s a válaszokkal együtt egyhangúlag elfogadták a beszámolót. A testület biztatónak tartja a Debreceni Postaigazgatóság munkavédelmi helyzetét.

Ezután megtárgyalták azt a beszámolót, amely a bizalmiak

hatásköre, a bizalmiak és bizalmi küldöttek tanácskozására vonatkozó elnökségi határozatok végrehajtásának tapasztalataival foglalkozott.

Szó volt még a szakszervezetek XXIII. kongresszusa határozata alapján az V. ötéves terv végrehajtásának segítésére, az üzemi demokrácia továbbfejlesztésére és a munkahelyzet javítására tett szakszervezeti intézkedésekről és megvalósításuk főbb tapasztalatairól. Az elnökség az előterjesztést az előző jelentéssel együtt elfogadta.

Az utolsó napirendi pontot, a szóbeli jelentést a két ülés között végzett munkáról a testület tudomásul vette.

Tanácskozott az Ifjúsági Bizottság

A Magyar Posta Ifjúsági Bizottsága az ifjúsági parlamentek lebonyolítása után kibővített ülést tartott. Az ülésen — a bizottság tagjain kívül — részt vettek az igazgatóságok KISZ-titkárai, valamint az igazgatósági szakszervezeti tanácsok mellett működő ifjúsági bizottságok vezetői, felelősei is. A napirenden szerepelt — többek között — az 1976—77. évi ifjúsági parlamentek tapasztalatainak értékelése is.

A Posta Ifjúsági Bizottsága figyelemmel kíséri az ifjúsági parlamenteken elhangzott jogos kérések, ésszerű javaslatok sorsát, ellenőrzi azok vég-

rehajtását. Éves munkaterv alapján rendszeresen beszámoltatja egy-egy középfokú postaszerv vezetőjét az ifjúsági törvény helyi végrehajtásáról, az ifjúsági parlamenteken elhangzott javaslatok megvalósítására tett intézkedésekről.

Gondoskodni kívánnak a fiatalok által felvetett közérdeklődési kérdések, valamint a Posta vezetése által adott válaszok nyilvánosságra hozataláról. Erre felkérték mind az igazgatósági híradók, mind a Postás Dolgozó szerkesztőségét.

Dr. Juhász Pálné

Kitüntetések

Minden esztendőben május 1-én, a munka ünnepén, a szakszervezeti mozgalmi munkában kiemelkedő eredményt elérő tisztségviselők közül többeknek — tevénységük elismeréséül — kitüntetést adományoz szakszervezetünk elnöksége. A kitüntetéseket április 28-án, a Postás Művelődési Központ dísztermében bensőséges ünnepség keretében Kiss Ernő, a Postások Szakszervezetének titkára nyújtotta át. A SAKSZERVEZETI MUNKAÉRT arany fokozatú kitüntetést

Diósi Gyula (Budapesti Postaigazgatóság), a Postások Szakszervezete Központi vezetősége Közgazdasági Bizottságának tagja;

Fábián Ferenc (Pécs 1. postahivatal), a Pécsi ISZT Szakszervezeti Bizottságának tagja;

Gy. Szabó Péter (Hódmezővásárhely 1. postahivatal), a Hódmezővásárhelyi járási Szakszervezeti Bizottság tagja;

Horváth Sándor (Miskolci Postaigazgatóság), a Miskolci ISZT munkavédelmi felügyelője;

Kaló Gáspár (Cegléd 1. postahivatal), Cegléd 1. postahivatal szakszervezeti bizottságának titkára;

Kessendorfer Györgyi (Budapest 5. postahivatal), a Budapesti ISZT tagja;

Nacsa István (Csongrád megyei Távközlési Üzem), az üzem szakszervezeti bizottságának elnöke;

Nagy István (Nyíregyháza 2. postahivatal), a Debreceni ISZT tagja;

Popovics Iván (Debreceni Gépjármű Szállítási Üzem), az üzem szakszervezeti bizottságának titkára;

Süveges Károlyné (Tatabánya 1. postahivatal), a Komárom megyei postaszervek megyei szervezője;

Szabó Gyula (József Távfeszülő Üzem), az üzem szakszervezeti bizottságának társadalmi aktívája;

Székelty Ferencné (Veszprém megyei Távközlési Üzem), a Veszprém megyei postaszervek megyei szervezője;

Varjú József (HTI Ceglédi Góciüzeme), a HTI Szakszervezeti Tanácsa Szakszervezeti Bizottságának tagja; a SAKSZERVEZETI MUNKAÉRT ezüst fokozatú kitüntetést

Dobay Dezső (Szeged 2. postahivatal), Szeged 2. postahivatal szakszervezeti bizottságának titkára;

Drávai József (Soproni Postaigazgatóság), a soproni postás alanszervezetek vezető propagandistája;

Herold Gyula (Győr 2. postahivatal), Győr 2. postahivatal szakszervezeti bizottságának tagja;

Holló András (Borsod megyei Távközlési Üzem), a Miskolci ISZT Sportbizottságának vezetője;

Iványosi Sz. Tibor (Kecskemét 1. postahivatal), a Bács-Kiskun megyei szakszervezeti alapszervek revizora;

Kasza Ferencné (Miskolc 1. postahivatal), a Miskolci ISZT elnöke;

Mármaros Miklósné (Pécsi Postaigazgatóság), a Pécsi ISZT Közgazdasági Bizottságának vezetője;

Mihajlovits Gyuláné (Tudakozó és Névsorszerkesztő Hivatal), bizalmi;

Oroszlány Ferencné (Budapest 132. postahivatal), az Észak-Pest körzeti Szakszervezeti Bizottság titkára;

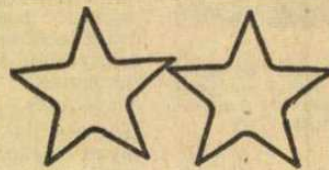
Pete Ferencné (Szolnok 1. postahivatal), a Debreceni ISZT üdülési felelőse;

Szilágyi József (Diósd, Rádióállomás), a rádióállomás szakszervezeti bizottságának titkára;

Tóth Miklósné (Pásztó postahivatal), Pásztó Postahivatal Szakszervezeti Bizottságának titkára;

Zoltai Józsefné (Posta Központi Kábelüzem), az üzem szakszervezeti tanácsának elnöke kapta.

A kitüntetésekhez szívből gratulálunk, és további jó eredményeket, munkasikereket kívánunk.

A jubileumi jutalom feltételei

A Munka Törvénykönyvében foglalt rendelkezések alapján a dolgozónak — munkaviszonyban töltött éve alapján — joga van 25, a 40, illetve az 50 éves jubileumi jutalomra. A munkaviszonyban töltött idő számításával kapcsolatban a jogszabály (a Munka Törvénykönyve Végrehajtási Utasítás 66. § (2) bekezdés) kedvezményt biztosít. Ez a kedvezmény az, hogy a negyven-, illetőleg ötvenéves munkaviszonnyal járó jubileumi jutalmat harmincöt, illetve negyvenöt évi munkaviszony alapján is ki kell fizetni, ha a munkaviszony nyugdíjazás folytán szűnik meg. A kifizetésnek azon felül, hogy a dolgozónak a nyugdíjazásakor rendelkeznie kell legalább harmincöt, illetve negyvenöt évi munkaviszonnyal, van még egy további feltétele is. A korábbi jubileumi jutalom kifizetésétől, illetve annak esedékességétől el kell tennie az ide vonatkozó rendelkezésekben (10/1967. (X. 8.) MÜM. sz. rendelet, illetve a 19/1976. (XII. 28.) MÜM. sz. rendelettel módosított és kiegészített 7/1967. (X. 8.) MÜM. sz. rendelet 10/A. § (2) bek.) meghatározott időnek.

Ez az idő azoknál a dolgozóknál, akik az 1965. évi január hó 1. napja előtti szabályok, illetve az 1968. január 1. napjára hatályos Munka Törvénykönyve (MT. V. 30. §) alapján részesültek a huszonöt éves jubileumi jutalomra az újabb jubileumi jutalomra való jogosultsághoz szükséges tizenöt, illetve tíz év. Ezek az időtartamok a dolgozó nyugdíjazása esetén legfeljebb öt évvel csökkennek. Azoknál a dolgozóknál viszont, akik az 1968. január 1-vel hatályba lépő Munka Törvénykönyve alapján részesültek a huszonöt éves jubileumi jutalomban, a 19/1976. sz. MÜM. rendelet 10. §-a alapján ez az idő öt év. Ez a jogszabály ugyanis kimondja, hogy a negyven-, illetőleg ötvenéves munkaviszonnyal járó jubileumi jutalom csak a korábbi jubileumi jutalom kézhezvételétől számított öt év elteltével fizethető ki. E korlátozásoktól a vállalat a dolgozó javára eltekinthet.

A Népszava 1977. évi március 18-i számában megjelent, a jubileumi jutalom kifizetésével foglalkozó cikk nem említi, hogy a jubileumi jutalmak kifizetése között a jogszabá-

lyokban meghatározott időnek akkor is el kell tennie, ha a dolgozót nyugdíjazták. A cikk már eddig is félreértésekre adott alkalmat, és a további értelmezési nehézségek elkerülése végett le kell szögezni azt, hogy az érvényben levő jogszabályi rendelkezések értelmében is el kell tennie a fentiekben meghatározott időnek.

A jubileumi jutalom kifizetésével kapcsolatban egyébként is sok probléma adódik, elsősorban abból, hogy a munkaviszonyban töltött időt más szabályok alapján számították 1968. évtől és napjainkban. 1968. január 1. előtti a szabályok előírták a munkaviszony folyamatosságát. Ha a folyamatosság bármely okból megszűnt, a munkaviszonyban töltött időket, függetlenül a munkaviszonyok megszűnési módjától és a köztük levő időtartamtól: nem lehetett egybeeszmítani. E szigorú szabályozás 1968. január 1. után megszűnt. Az új jogszabály (az 5/1967. (X. 8.) MÜM. sz. rendelet 8—12. §-a) alapján minden munkaviszonyban töltött időt egybe kell számítani. Ez a jubileumi jutalom iránti igények vonatkozásában azt jelentette, hogy sok dolgozó, akinek a munkaviszonya a megszűnés miatt addig nem minősült folyamatosnak, az új szabályozás alapján, rövid időközökkel, több egymást követő jubileumi jutalomra jogosító időt is tudott igazolni. A hirdetés tömegesen jelentkező jutalomigények teljesítése azonban a vállalatokra komoly terhet rótt volna, ezért léptették életbe azt a korlátozó jellegű jogszabályt, (a 10/1967. (X. 8.) MÜM. sz. rendelet 7. §-a), amely kimondja, hogy a jutalmak kifizetése között hány évnek kell eltelnie.

Amennyiben a dolgozó nyugdíjazásának időpontjára a jubileumi jutalomra való jogosultságnak összes feltétele nem állt be, nem fizethető ki, viszont, ha a dolgozó nyugdíjasként munkát vállalt, a szükséges munkaviszonyban töltött időt megszeresheti, még akkor is, ha rész munkaidőben (és ez a jellemző) foglalkoztatják.

A dolgozónak jubileumi jutalomként a kifizetéskor járó személyi alapbérét kell megkapnia, ha nem teljes munkaidőre alkalmazták, akkor ebben az esetben csak a rész munkaidőnek megfelelő havi

személyi alapbérre illeti meg. A jubileumi jutalom iránti igény elévüléséről külön nem rendelkezik a Munka Törvénykönyve, így arra az általános hároméves elévülési idő vonatkozik: akár aktív, akár nyugdíjas dolgozóról van szó.

Az a dolgozó, aki nyugdíjasként szerezte meg a jubileumi jutalom kifizetéséhez szükséges feltételeket, a jutalmat annál a vállalatnál igényelheti, amelyiknél a feltételek eléérésékor munkaviszonyban állt. Természetesen, az általános elévülési időn belül.

Dr. Ferenc Györgyi

FEJLESSZÜK EGYÜTT A MUNKAVÉDELME!

Vegyen részt a SZOT Munkavédelmi Osztályának pályázatán!

Munkásnők, munkások, fiatalok, szocialista brigádok, szakszervezeti tisztségviselők, műszakiak, gazdasági vezetők! Munkavédelmi szakemberek, aktivisták és örök! MIT TENNÉNEK A DOLGOZÓ EMBER BIZTONSÁGÁÉRT, A KORSZERŰ MUNKAVÉDELMEÉRT? Pályázni lehet a munkavédelemmel kapcsolatos bármely kérdés megoldására, továbbfejlesztésre szolgáló új, még be nem vezetett javaslattal, ötlettel, nem publikált tanulmánnyal.

A pályázatokat elsősorban az alábbi témakörökben várjuk: a munkavédelmi szabályok, előírások fejlesztése, végrehajtásának és betartásának módszerei, megszervezésének követelményei; a dolgozók — vezetők — munkavédelmi képzésének, továbbképzésének feladatai, követelményei, módszerei; a munkavédelmi ismeretterjesztés, nevelés módszerei, eszközei; a tudományosan és anyagiilag megalapozott tervszerű vállalati munkavédelmi fejlesztés feladatai, különös tekintettel a beruházásokra, a rekonstrukciókra, üzembehelyezési eljárásokra; biztonságtechnikai kérdések megoldásának műszaki és szervezeti feladatai, a legjellemzőbb baleseti veszélyforrások felszámolása; a balesetek feltárásának, bejelentésének nyilvántartása; a baleseti okok valóságának vizsgálatának, a kártérítési igények elintézésének módszerei.

A pályázatokat, a beérkező javaslatokat szakbizottságok értékelik. Minden hasznosítható elgondolást, ötletet felkarolunk, a legjobbakat 500—5000 forint pályadíjban részesítjük, illetve könyv- és tárgyjutalmakat adunk. Biztosítjuk az arra alkalmas tanulmányok, cikkek és egyéb írások megjelentetését a szakos honoraryummal; támogatjuk a munka- és üzemszervezési, illetve más javaslatok bevezetését, megvalósítását a rendeletben biztosított díjazással.

A SZOT Munkavédelmi Propaganda Központ (1363 Budapest, Postafiók 200.) 1977. október 31-ig várja pályázatokat!

A pályázat értékelésére 1977. december 31-ig kerül sor.

Gondolkozzunk, cselekedjünk együtt! Jelmondatunk megvalósításán:

Előzzük meg a baleseteket!

Időszerű közgazdasági és szociálpolitikai hírek

— EGYENRUHA-SZABÁLYZAT. A posta vezérigazgatója szakszervezetünkkel egyetértésben utasításban szabályozta a postás dolgozók egyenruha-ellátását. Ez azért vált szükségessé, mert az idevonatkozó irányelvek szerint az egyenruha-juttatás nem tartozik a Kollektív Szerződés hatáskörébe. Az egyenruha-ellátással kapcsolatos tudnivalókat az érdekeltek a posta hivatalos lapjának 1977. április 19-i számában találják meg. (Po. É. 13. SZÉ.)

— TÁPPÉNZ ÖSSZEGÉNEK MEGÁLLAPÍTÁSA. A táppénzes fegyelem megszüntetése végett 1977. január 1-től új rendelkezések lép-

tek életbe. Hogyan kell megállapítani a megbetegedett dolgozó táppénzét és milyen juttatásokat kell figyelembe venni?

Mindenekelőtt: a keresőképzettséget megelőző nap-tári évben végzett munkáért járó keresetet, (tehát ebben az évben az érdekelte dolgozónak 1976-ban kifizetett teljes munkabért), továbbá az ugyanezen időszakban kifizetett prémiumot, jutalékot; valamint szintén az előző évben adott jutalmakat. Végezetül az év végi részesedést kell alapul venni.

Ez a rendelkezés egyszerűsítést jelent mind a keresőképzetlen dolgozónak, mind az SZTK-ügynökségnek és a bér-számfejtőnek. Ugyanis, ha az év folyamán a dolgozó többször lesz beteg, az egy napra eső táppénz alapösszege változatlan marad, az év folyamán bármikor tudja, milyen összegű napi ellátásban részesül. Az ügyintézők viszont mentesülnek a táppénzalap újbóli kiszámításától.

— TUDNIVALÓK A KÜLFÖLDI ÜDÜLÉSRŐL. Egyre többen vesznek részt szervezett külföldi üdülteésben. A tapasztalatok szerint azonban — és a hozzánk érkezett megkeresések arra utalnak — a külföldi üdülésben részt vevők nem ismerik eléggé a SZOT Elnökségének idevo-

natkozó határozatát. Ezért a szakszervezeti szerveknek és az üdültetési felelősöknek az érdekeltek tájékoztatására sokkal nagyobb gondot kell fordítaniuk. Ezzel sok félreértéstől kímélhetik meg saját magukat, s főleg a beutaltakat.

Melyek a legfontosabb tudnivalók?

A SZOT által lebonyolított külföldi csere-, turista- és hajóútdülésnél a résztvevőknek minden esetben rendelkezniük kell beutalójeggyel. Az utazásra minden beutaltak magával kell vinnie a beutalójegyet és a szakszervezeti tagkönyvét is. Az a beutalt, aki a beutalójegyet az induláskor nem viszi magával, nem vehet részt az üdülésben. Márpedig ilyen esetben a beutalt a költségek (beutaló értéke, úti-, illetve szállodai stb. költségek) viszatérítésére sem tarthat igényt.

Még egy fontos dolog! A külföldi ut indulási helyéről, idejéről szóló értesítést közvetlenül a beutaltnak küldik meg, kellő időben, az indulás előtt. Azért írunk erről a nyilvánosság előtt, mert nem szeretnénk, ha akár egyetlen beutalt ilyen okok miatt nem élvezhetné a külföldi üdülést, márpedig itt is elkezdődik az idény.

Közgazdasági osztály

Vasúti kedvezmény nyugdíjasoknak

Sok nyugdíjas fordult kérről hozzánk a kedvezményes MÁV utazási utalvány felhasználásával kapcsolatban. Röviden közöljük a határozat lényegét.

A Minisztertanács határozata alapján 1977. április 1-től valamennyi nyugdíjas évente 4 menettérti, vagy 8 egyszeri utazásra szóló feláru vasúti menetjegyet válthat a MÁV és a GYSEV vonalaira, bármely vonatnemre és kocsiosztályra.

A kedvezmény a nyugdíj-folyósító szervtől a márciusi nyugdíj kézbesítésekor kapott „nyugdíjas vasúti utazási utalvány” alapján vehető igénybe.

Az év közben nyugdíjba vonulók szintén jogosultak a kedvezményre, részükre az utazási utalványt a nyugdíj-folyósítás megindításával egyidejűleg küldik meg.

1977. április 1. után szakszervezeti utalvány alapján a nyugdíjasok nem utazhatnak. Utalványt sem szabad ré-

szükre kiállítani. A nyugdíjas szakszervezeti tag hozzátartozója részére viszont továbbra is az üzemi, hivatali szakszervezeti bizottságok adják ki az évi egyszeri utazásra jogosító kedvezményes utalványt.

A nyugdíjas házastársa és eltartottjának élő kiskorú gyermekei, amennyiben saját jogon a kedvezményre nem jogosultak, ha a nyugdíjassal együtt utaznak, a nyugdíjas szakszervezeti tagsági könyvében előjegyzett utalvány alapján — az eddigi feltételek mellett — a továbbiakban is igénybe vehetik évente egy alkalommal az 50 százalékos kedvezményt.

Hangsúlyozottan fel kell hívni a nyugdíjasok figyelmét arra, hogy a házastárs és a gyermekek a nyugdíjas szakszervezeti tagsági könyvében előjegyzett utalvány alapján egyedül nem utazhatnak.

Somogyi Lászlóné

Könnyebb-e a hírlapterjesztés, mint egy éve?

A Postás Dolgozó tavaly (júniusi és júliusi számban) részletesen foglalkozott a hírlapterjesztés egyes kényes kérdéseivel. A két cikk keretében néhány illetékes postai vezető nyilatkozata után a cikk szerzője felkereste Sárosi Sándorné könyvnyúipari miniszterhelyettes is, aki kérésre készített beszámolót azokról a nyomdai nehézségekről, amelyek a postás dolgozók mindennapi munkáját nagymértékben befolyásolják.

A miniszterhelyettes válaszában először kitért azokra a körülményekre, amelyek a nyomdaipart a IV. ötéves terv kezdetéig jellemezték. Többek között elmondta, hogy az előző években a nyomdaiparban nem volt lényeges fejlesztés. A nyomdaipar rekonstrukciója valójában csak a IV. ötéves tervben kezdődött. Ekkor vette kezdetét a 15 éves korszerűsítési program. A IV. és V. ötéves terv során a nyomdaipar fejlesztésére csaknem 10 milliárd forintot használtak fel. Többek között bővítettek több vidéki nyomdát, ezáltal az érintett megyék lapjait korszerűbb körülmények között, szebb külalakúval és jóval nagyobb példányszámban állítják elő. Ez a helyi igények, a helyi tájékoztatás szempontjából roppant jelentős. Különösen, ha figyelembe vesszük, hogy a megyei lapok jelenleg napi átlagos példányszáma meghaladja az 1 millió 50 ezret.

Ezek után nézzük meg, mi történt a fővárosi nyomdákkal, mert a sajtótermékek mintegy 84—85 százaléka Budapesten készül.

A miniszterhelyettes ígéretének megfelelően a Zrínyi Nyomda csepei telephelye után az Athenaeum Nyomda Kozma utcái új telephelye az elmúlt év végére szintén elkészült. Ez az új részleg évi 15 ezer tonna mélynyomású sajtótermék előállítására alkalmas. A központi napilapokat előállító nyomdák rekonstrukciója is folyamatban van. Az Árpád-híd pesti hídfőjénél új nyomdaüzem épül. Reméljük, az építópárral ezzel a kiemelt beruházással nem fog késlekedni. A Szikra Lapnyomdának ez a részlege előreláthatóan több mint 2,1 milliárd forintba kerül és 1979 végére készül el. Ennek az új lapnyomdának a magyar napilapkiadásban meghatározó jelentősége lesz, hiszen a két legnagyobb központi napilapunkat, a Népszabadságot és a Népszavát fogja előállítani. Évente mintegy 22 ezer tonna papírt dolgoz fel, esetenként új kísérőszínnel gazdagítva az említett lapok külalakját.

Csaknem egy év telt el azóta, hogy Sárosi Sándorné lapunknak adott nyilatkozatában a postás dolgozókat azzal nyugtatta meg, hogy a gazdaság program megvalósításával minden jobbra fordul, a lapterjesztők munkája könnyebbé és eredményesebbé válik.

A két nagy budapesti és a vidéki nyomdák belépése a termelésbe, kétszerezte meg a javított a magyar lapkiadás

helyzetén, és elsősorban ennek tulajdonítható, hogy az utóbbi időben az olvasók száma igen rohamosan növekedhetett. Ma a hetilapok és folyóiratok példányszáma olyan ütemben növekszik, amelyhez hasonló a magyar lapkiadás történetében még nem volt.

A hetilapok és folyóiratok egy megjelenésre eső példányszáma az elmúlt év januárjától napjainkig 2,3 millióval növekedett; 5—6 lapnál a növekedés a 100 ezret is meghaladta. Az előfizetések száma ez év áprilisában 800 ezerrel volt több, mint az elmúlt év januárjában. A tényleges olvasói igényeket ma már — 1—2 alkalommal kivéve — rendszeresen ki tudják elégíteni.

Az új — már említett — nyomdák belépése a termelésbe azt is eredményezte, hogy tovább bővült azoknak a hetilapoknak, folyóiratoknak a köre, amelyek gazdagabb és szebb színekben, bővebb oldalterjedelemben jelennek meg. Ki vitatja ma már az Autó-motornál, az Élet és Tudománynál, a Képes Sportnál, a Pajtásnál az új formátum vagy a többszínnyomás előnyeit. Ezt egyébként a változással bevezetett magasabb ár ellenére megnövekedett olvasói igények is igazolják, sőt tapasztalataink szerint az olvasók nálunk is inkább a szebb és tartalmasabb sajtótermékek iránt érdeklődnek. A jobb lapellátás folyamatosabbá, eredményesebbé

bé változtatta a postás dolgozók munkáját is, kedvezőbbé téve a közönséggel való kapcsolatot.

Mindezek után mégsem vagyunk nyugodtak, mégpedig azért, mert jelenleg is több olyan bosszantó körülmény zavarja a mintegy 20 ezer postás dolgozó munkáját, amelyekben a Könyvnyúipari Minisztérium illetékesei és nem utolsósorban a nyomdák vezetői, kollektívai segíteni tudnának. Amikor a változatlanul még fennálló nyomdai nehézségeket említjük, sok millió olvasó érdekében is szót emelünk.

Sok gondot és bosszúságot okoz a budapesti lapterjesztőknek, végső soron a főváros több százezer olvasójának még napjainkban is egyes napilapok késői előállítás. Egy-két félórás késés megítélésünk szerint több, mint 10 ezres remittendát, egyes vidéki hivatalokban pedig másnapos kézbesítést okoz, s a közönség mindezt a teljesen vértlen postás dolgozókat okolja.

Nagy gond változatlanul a hetilapoknak a hét végére való torlódása. Az egyes hetilapok példányszámának nagymértékű növekedése ezt a körülményt még tovább éllezte, olyannyira, hogy az egyes nyomdák által előállított keddi és pénteki lapmennyiség közötti különbség eléri a 10 százalékot, abszolút számban a keddi 800 ezerrel szemben, pénteken az 1,6 milliót. Ebben az Élet és Tudomány, valamint a Tü-

kör korábbi szállítása sem hozott lényeges változást. Az ilyen egyenlőtlenül megjelenő hetilapok pontos feldolgozására, szállítására, kézbesítésére bizony nem lehet megfelelő és elég munkaerőt, valamint gépkapacitást biztosítani.

Lapkiadásunk régi „betegsége” a nyomdai laphiány, egyelőre még súlyosbodik. Előfordul, hogy még az előfizetői igényeket sem tudjuk a laphiány miatt kielégíteni. Minden lapnál bosszantó ez, különösen az originál lapkötegeknek, főként pedig a 10—20 forintos lapoknál, mint például az Ez a divatnál. Az originál nyomdai kötegekben előforduló hiányok nagymértékben okozói annak a 2 millió forintot kitevő laphiánynak is, amely 1976-ban a postai számadásokban mutatkozott. Tudatában vagyunk annak, hogy a hivataloknál is keletkezik laphiány, a lapok pontatlanságát, a vételével összefüggésben, éppen ezért e jelentős népgazdasági kárt és sok-sok panaszt okozó körülményt csak közös intézkedésekkel szüntethetjük meg.

Nagy gond az is, hogy sok hiányos és tépett lapot kapunk a nyomdákól. Különösen kellemetlen ez, ha az olvasóknak már pótlást sem tudunk adni. Sajnos, a seletjes lapok a postahivatalokban egyre nagyobb men-

nyiségben halmozódnak fel. Ez bizony kedvezőtlen hangulatot teremt azok között a dolgozók között, akik szocialista vállalásaikkal, felajánlásaikkal igyekeznek a lapterjesztést mennyiségileg és minőségileg javítani.

Változatlanul nagy nehézségeket okoz az expedíciókban, hogy az egyes lapok mérete — rrm-s vágás miatt — 8—10 mm-rel eltér a szabványostól, emiatt a nyugatról beszerzett csomagológépek gyakran elakadnak, tépik az újságot. Ez rengeteg bosszúságot okoz a gép kezelőjének, s lényegesen visszaveti a teljesítményt.

Még sorolhatnánk a hibákat (például a laza kötegelésekkel, a gyakori pontatlanságokkal), amelyek sajnos, az új nyomdákban is fennállnak. Néha úgy tetszik, hogy a szerződésekben vállalt kötelezettségek túlságosan nagyvonalúak ahhoz, hogy ezekért a mulasztásokért határozottan kötbérezéssel lehessen élni. Olykor a személyes kapcsolatok segítenek, de ez nem tekinthető megoldásnak. Nekünk, lapterjesztőknek, sokszor úgy tűnik, hogy a nyomdákkal szerződéses viszonyban álló lapkiadó vállalatok sem lépnek fel megfelelő erővel az ismertett nehézségek gyorsabb felszámolására. A nagyarányú mennyiségi növekedés mellett szeretnénk a postás dolgozókat a minőséget is javítani, ehhez pedig az érdekelte nyomdák vezetőinek, dolgozóinak támogatására is szükség lenne. Ehhez kérjük a Könyvnyúipari Minisztérium további segítségét.

Toplak Ferenc

Megy a postavonat Kanizsára

Lassan beteljesedik a tervezett postavonati hálózat. A napokban indul a budapest-nagykanizsai vonat, és akkor már csak a győri viszonylat várta magára. Mikorra tervezik ennek az indítását — kérdeztük Velez László főelőadótól, a Posta-vezérigazgatóság Szállítási ügyosztályán.

— A Posta felkészülve várja az indulás pillanatát, ez azonban a vasútvonal korszerűsítésének függvénye.

— Maradjunk tehát a most induló új postavonatonál! Milyen lesz a menetrendje?

— Május 22-től naponta 0 óra 25 perckor indul a Déli pályaudvarról, s Székesfehérvárig egy szerelvényként halad a szombathelyivel. Nagykanizsára 4 óra 45-kor, tehát az addig közlekedő mozgópostánál 21 perccel előbb érkezik.

— Nem túlságosan nagy az időmegtakarítás.

— Kétségtől nem. Az

indulási időt azonban a Népszabadság nyomása határozza meg, s így nem hozható előbbre, ugyanakkor a közbeeső góccallomásokon is megfelelő időt kell adni a kezelésre. Így is kellő időben célba juttatja Siófokot a 86-os, Balatonszentgyörgyön a 83-as és 87-es, a végállomáson pedig a 88-as irányítási terület anyagát. Jóval előnyösebb a szerelvény tértí útja. A korábbi 17 óra 12 perc helyett majdnem két órával később, 19 óra 05-kor indul.

— Ez már lényeges minőségi javulást eredményez.

— Igen. A postahivatalok jóval később indíthatják a zárlatokat, még a késő délután felvett küldeményeket is továbbítani tudják. A kisebb hivatalok megkülönböztetve kedvező helyzetbe kerülnek, ugyanis zárás után kell indítaniuk, tehát maradvány nélkül minden felvett küldeményt aznap továbbíthatnak. Ez a küldemények

jelentős részénél 1 nappal korábbi kézbesítést tesz lehetővé.

— Mindez nyilvánvalóan alkalmat nyújt a jobb munkaszervezésre.

— Elsősorban az irányítás válik egyszerűbbé. Az anyagot gócc-, illetve irányítási területek szerint kell fel dolgozni, s ez az irányítószámok alapján nem okoz nehézséget. Ennélfogva feltehetően csökken az egyes küldemények kézbevitelének száma. Hogy mennyivel, azt természetesen majd a gyakorlat mutatja meg.

— Az itt említett változások már a mozgópostai dolgozók munkakörülményeit is kedvezően befolyásolják.

— A postavonati rendszer előnyeit leginkább a dolgozók élvezik. Már maga az irányítás egyszerűsödése is javítja a munkafeltételeket, emellett jelentős mértékben csökken a fizikai igénybevétel is. A szerelvény egyes kocsiit az indítóállomáson a vasút már jó előre kiállítja, így korábban el lehet kezdeni a berakodást; szünet nélkül lehet dolgozni, tehát a munkának ebben a szakaszában csökken az inaktív idő. Sajnos, ez még nem mondható el a menetközben végződő munkáról, különösen a hírlapok feldolgozásáról. Nem feledkezhetünk el viszont arról, hogy nagymértékben rövidült a dolgozóknak a lakóhelyüktől távol töltött idejük. Mindezt a javulást igazolják a már hosszabb-rövidebb idő óta közlekedő 6 postavonat tapasztalatai.

A postavonati rendszer a postaszállítás korszerűsítésének csak egyik része. Beszélgetésünk folyamán szó esett arról is, hogy az álláshoz kapcsolódva változik a közúti szállítás is. Ezt is előkészítették már. A postavonatok tehát nemcsak a mozgópostai utazószemélyzet munkáját érintik, hatásuk jóval messzebbre kisugárzik. Ez azonban egy újabb beszélgetés témája.

Sz. B. I.

B. I.

Nőj nagyra, kisvirág

... És jöttek sorra a tündérek, hozva ajándék helyett jókívánságokat. Utitársad legyen a jószág — otthonod lakója a béke — nőj nagyra kisvirág, légy szüleidnek szeméfenye... — mondták a kis úttörők a veszprémi postás gyermekek névadóünnepén. Azután Bach varázslatos orgonamuzsikája búvította el a kicsi Pintér Attilát és 12 társát, még szebbé, emlékezetesebbé téve a névadás ünnepét.

Sz. B. I.

Képesítése

MESTERSZAKMUNKÁS

Különös és újszerű, de eredményes kerekasztal-konferencián vettek részt április 22-én a Közlekedéstudományi Egyesületben a posta műszaki oktatási szakemberei, gyakorlati szakoktatói a Vezérigazgatóság Vezetékes távközlési szakosztályának és az Oktatási ügyosztálynak vezetői, szakelőadói.

A konferenciát Juhari István ügyosztályvezető nyitotta meg és ismertette, majd értékelte a postán az elmúlt évben végzett szakoktatási munkát. Ezt követően változta az előtűnk álló megnevezkedett oktatási és továbbképzési feladatokat, melyeknek végrehajtásához a jelenlevők segítségét kérte. Megemlítette továbbá, hogy eredményes szakoktatás a társadalmi szervek, elsősorban a szakszervezet közreműködése és segítése nélkül nem képzelhető el. Ezért az oktatási szakemberek és gyakorlati szakoktatók igényeljék a helyi szakszervezeti bizottságok közreműködését a tanfolyamokra jelölt hallgatók kiválasztásában. Az átlagon felül szorgalommal és eredménnyel tanulók jutalmazásánál stb. Több hozzászólás és értékes javaslat elhangzása után került sor a második napirendi pont vitájára, amely a mesterszakmunkásképzés tantervének vázlatát elemezte és értékelte.

A postán valamikor távirtdamunkásokat vettek fel idegenjellegű munkákra, akik segéd-, a legkiválóbbak pedig legfeljebb betanított munkásként dolgozhattak, telefon- és táviróvezetéseket építettek és szereltek, hibákat hárítottak el igen nehéz és mostoha körülmények között. A legügyesebbek közül kerültek ki a kábelszerelők és a vonalfelügyelők, de munkájukat nem tekintették szakmának. A felszabadulást követően, 1954-ben ismerte el

a Munkaügyi Minisztérium „híradástechnikai hálózat-szerelő” szakmának. (Ekkor kezdődött meg a szakmunkástanuló-képzés.) Az 1969. évi szakmunkástörvény hatálya lépése óta az Országos Szakmunkás Jegyzék 610. szám alatt távközléstechnikai hálózatszerelő szakmunkásként tartja nyilván.

1976-ban a beiskolázási nehézségek miatt és a szakma népszerűsítésére tett javaslatot a Posta-vezérigazgatóság Személyzeti és oktatási szakosztálya. A Munkaügyi Minisztérium a javaslatot elfogadta, és így újabban — a mindenki által jobban érthető — telefonhálózat-szerelő szakmunkás nevet viselik az egykori távirtdamunkások és utódaik. Azt sem hallgathatjuk el, hogy a még mindig nehéz munkakörülményeket ma már kis, könnyű és nehéz gépek, valamint motoroskerékpárok, mikrobuszok és korszerű mérőműszerek is segítik. Az elszállásolásukról is korszerű munkaszállítók gondoskodnak, ma már csak kevesen emlékeznek a pajtában és sátrakban töltött éjszakákra. Mindezeket az eredményeket a Postások Szakszervezete segítése és harcos kiállása nélkül nehéz lett volna elérni.

Nézzük, miről is volt szó tehát a telefonhálózat-szerelő mesterszakmunkás-képzés tantervének vázlatát vizsgálva. Az ide vonatkozó Műm-rendelet előírása szerint a tantervnek tartalmaznia kell az ideológiát és politikai ismereteket 30 órával; a társadalmi, közéleti és alapvető vezetési ismereteket 20 órával; a szakmai elméletet és szakmai gyakorlatot 200—250 órával. Az előírás 250—300 óras tanfolyam.

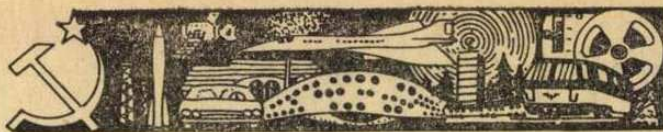
A munkaügyi, valamint a közlekedés- és postaügyi miniszter ide vonatkozó rendelete értelmében a telefonhá-

lózat-szerelő szakmában ez év őszén — első alkalommal — mesterszakmunkás továbbképzést kell indítani.

Bár a Munkaügyi Minisztériumban előterjesztendő javaslat részleteinek kidolgozása még hátravan, a konferencián olyan álláspont született, hogy az eredetileg 250 órára tervezett tanfolyamot további 19 óra műszer- és mérésismereti, valamint 40—50 óra gyakorlati oktatással 300—320 óras, legalább 10 hetes egésznapos továbbképzéssé kellene kibővíteni. Az egésznapos lebonnyolítási módot — szemben a levelező formával — elsősorban az oktatási szakemberek javasolták, azzal az indoklással, hogy a távolról bejáró hallgatók igen sok időt töltenek utazással, s ez nagyon megnehezíti a kiesett munkaórák számát. Az egésznapos oktatás jóval hatékonyabb is, mert a hallgatók mentesülnek minden más munka alól.

A tanfolyam elvégzésével megszerezhető cím rangot ad ezért a beiskolázás körültekintő felmérést igényel, s nem nélkülözheti a munkatársak, elsősorban a szakszervezeti bizalmi egyetértését. A tanfolyamokon tehát a munkások legjobbjait bővíthetik politikai, társadalmi, közéleti, alapvető vezetői, s nem utolsósorban szakmai ismereteiket. Minderre nagy szükség is van, hogy a hírközlésnek már most érezhető és a jövőben várható fejlődése, valamint a következő tervidőszakok által támasztott követelményeknek végrehajtó szolgálatunk meg tudjon felelni. A megnevezkedett feladatok teljesítésére ösztönözze a telefonhálózat-szerelő szakma leendő mesterszakmunkásait a tanfolyamra való küldésben, valamint a képesítésükben megnyilvánuló elismerés.

Sallay Antal

Ki tud többet a SZOVJETUNIÓRÓL?

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 60. évfordulójának tiszteletére a Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium tavaly szeptemberben meghirdetett egy vetélkedő-sorozatot.

Halmos Lászlóné, a Posta-vezérigazgatóság személyzeti ügyosztályának vezetője, az MSZBT-bizottság vezetőségi tagja és Sallay Antal, a Posta-vezérigazgatóság oktatási ügyosztályának főelőadója felolvas a postaszintű versenyek lebonyolításáról.

Erről beszélgettünk velük, s arról, hogyan is képzelték el a lebonyolítást, hol tartanak jelenleg a versenyben, s mi következik még?

Elmondták, hogy az induláskor felkérték az igazgatóságokat, jelöljenek ki erre a feladatra egy-egy felelőst, akikkel később konzultációt tartottak elképzeléseikről. Itt javasolták: több lépcsőben bonyolítsák le a vetélkedőt. Tartanak először hivatalonként, illetve megyénként selejtezőket, majd az itteni első helyezett kerüljön be az igazgatósági döntőbe. Ezen a döntőn maximum 12 csapat indulhat, s közülük szintén a nyertes megy a vezérigazgatósági versenyre.

A középfokú postaszerveket külön vezérigazgatói rendelkezés szerint igazították el. 15 ilyen postaszerv jellemezte bevezetését, s a végén 19 indult a vetélkedőn. Amennyiben mindenhol megtartották a középdöntőt, az

első helyet elért brigádokat küldik az „igazgatósági” döntőbe. A 19 postaszerv első brigádjainak vetélkedőjét május hónapban tartják meg. Innen 2 brigád jut tovább a vezérigazgatósági versenyre.

— Hol tartanak jelenleg?

— Május közepéig az igazgatósági döntők időpontjait az illetékesek beküldték hozzánk. Ezt azért hangsúlyozom — mondta Sallay Antal —, mert eddig egyáltalán nem avatkoztunk be a lebonyolítás hogyanjába. Csak irányítást kaptak tőlünk. Hagytuk érvényesíteni saját ötleteiket. Kijártunk a területekre ugyan, de nem szoltunk bele a versenybe. Sok tapasztalatot szereztünk, s ezeket mi is fel tudjuk majd használni a vezérigazgatósági döntőn. Ezenkívül a középfokú postaszervek döntőjét a Posta Oktatási Központban tervezzük lebonyolítani oly módon, hogy a versenybizottságban a középfokú postaszervek képviselői foglalnak helyet (7 tagú zsűri). Ezzel az esetleges részrehajlást kiküszöböljük.

— Mi a célja ennek a vetélkedőnek?

— Elsősorban természetesen az, hogy minél többet tudjanak a postás dolgozók a Szovjetunióról. Az általános műveltséghez ez hozzá tartozik — mondta Halmos Lászlóné. — De nemcsak ez a cél. Itt lehetősége van idősebbnek, fiatalabbnak egyaránt a

versengésre. Részt vehet benne értelmiségitől kezdve a segédmunkásig mindenki. Tehát célunk, hogy minél több ember vegyen részt ebben a versenyben, hiszen ha az a sok dolgozó csak felkészül rá, akkor is tanul. Nem kell ahhoz elsőnek lennie, hogy „valamit elérjen”. Az utolsó helyezett is többet tud a Szovjetunióról a verseny végére, mint amennyit eddig tudott.

— Önerőből szervezik ennek a versenynek a lebonyolítását?

— Sokat csináltunk önerőből. Például nap mint nap csengtek a telefonok — tájékoztatta Sallay Antal —, hogy nem lehet az ajánlott irodalomból egyes könyveket kapni. Ajánlottunk helyettük mást, amit aztán több szervnek be is szereztek. Vagy volt, hogy sokszorosítottunk egy-egy anyagot és gyorsan szétküldtük, hogy tudják hasznosítani a résztvevők. De mindent önerőből képtelenség lenne megoldani. Nagyon sokat segít a szakszervezet, például a mozgósításban, és ahol van, az MSZBT.

— Mi következik még?

— Most lesznek az igazgatósági döntők, majd ezt követi a vezérigazgatósági, amit szeptemberben rendezünk. Itt 12 csapat indul. Két részben bonyolítjuk le a versenyt. Először a 12 csapatból teszt-kérdések és a szóbeli vetélkedő alapján 6 csapat kiesik. Ez az első forduló itt, helyben, a Postavezérigazgatóság épületében lesz — mondja Sallay Antal. — A második fordulóban már csak a „legkiválóbb” 6 csapat játszik, a művelődési központban. Az itteni nyertes brigád jut tovább a minisztériumi döntőbe.

Reméljük, itt is szép eredményt ér el a Postától továbbjutott brigád.

Szilvási Ildikó

HÍREK

A HAGYOMÁNYOKHOZ HÍVEN az idén is felvonulással köszöntötték hazánk nagyobb városai május 1-én a munka ünepét. Képünkön a Kiváló igazgatóság címmel kitüntetett debreceniek nyitó dekorációja látható.

★

ÚJ BRIGÁD ALAKULT április 22-én a Debrecen 1. megyei postahivatalnál, s a Puskás Tivadar nevet vette fel. Vezetője Fodor László. A brigád valamennyi tagja a táviratképesítő csoport dolgozója.

Halmi Ida

Villa zöldövezetben

voltak, amelyekbe néha kilátástalanul belebonnyolódott. Az a lebilincselő modorú, jóképű szélhámos volt, akitől mindenkit menten meg az ég.

A fiókot bérlők már türelmetlenül zajongtak az ajtó előtt, tőlük távolabb pedig kis csoportban kezdtek gyülekezni az emberek. De nem azok a szemérmes mosolyú, szegénylős, álmodozó szerelmesei, akik a postán maradó levelekért az ügyfelek.

Amikor a fiókbérlők bejötték, az ünnepélyes csoportból egy férfi megkérdezte tisztelettel, hogy itt lehet-e lakásban tárgyalni.

— Nem — felelte Gyula bácsi —, itt senkinek nincs fölösleges lakása.

— Mi pedig abban az ügy-

ben jöttünk — intett a háta mögött álló csoport felé, és kihúzott zsebéből egy gyűrött újságot, és a hirdetési rovatból olvasni kezdte: — Figyelem! Villa kiadó zöldövezetben. Pesthez egy úgrásra. Vízre és napfényre nyíló ablakok, minden kényelem; madárdal, tyúktartás és boldogság! Az egész bagatell összegért. Cím: Dr. Savó, Pf. stb...

— Na igen — mondta Gyula bácsi mindent értve. — A levelekre majd megkapják a választ.

— De uram, értse meg, mi nem választ várunk, mi tárgyalni akarunk.

— Tárgyalni itt nem lehet — felelte Gyula bácsi és bezárta az ajtót. Ahogy gondolatba merülve megfordult, dr. Savóba botlott, aki vidáman csörgette levélfiókjának kulcsát.

— Doktor, mondja, mit csinált megint? — Gyula bácsi csupa szemrehányás volt. — Nézzé ezt a temetőtlen levelet! Mind a maga hirdetésére jött.

Még Savót is meglepte a levelek tömege, de azért könnyedén támasztott. — Sose izgassa magát, Gyula bácsi!

— Hogy az ördögbe ne izgasson, honnét vegyek annyi embert, aki ezt a te-

Látogatóban a Fekete Holló brigádnál

Nehezen indult el közöttünk a beszélgetés az első pillanatban, ugyanis jelentőségünk „hivatalos” hangulatát kölcsönözték a szolnoki 1-es postán dolgozó Fekete Holló brigád baráti összejövetelének.

De lassan feloldódott ez a feszült hangulat, s egyre több adat került napfényre a brigád alig több mint két éves működéséről.

1974-ben alakultunk. Tízven vagyunk, valamennyien nők. A felvételi osztályon dolgozunk. Átlagéletkorunk 22 év — kezdte rövid, távirati stílusban a bemutatkozást Nagy Erzsébet, a brigád vezetője. — Üres dicsekvésnek tűnne, ha most megpróbálnánk „mutató” eredményekről beszélni, hiszen az első két évünk ráment arra, hogy elfogadtassuk magunkat a környezetünkkel. Jelenleg már tekintélyünk van a hivatal vezetői előtt, tudják, ha a szükség úgy kívánja, támaszkodhatnak a többletmunkára is. Nincs a postaforgalmi osztályon olyan munkafolyamat, amelyet ne tudnánk önről ellátni, mert megalakulásunk évében vállaltuk, hogy a Fekete Holló brigád minden tagja megtanulja egymás munkáját, hogy ha bármilyen oknál fogva valaki kiesik a termelésből, beálljunk he-

lyette, valamint csúcsforgalmi napokon besegítünk egymás munkájába, s ezzel csökkentjük az ügyfelek várakozási idejét.

Tevékeny részesei a KISZ-életnek. Egyik tagjuk — Zöllei Mária — a szolnoki fiatalok képviselőjében részt vett a területi ifjúsági parlamenten.

Szinte nincs is a hivatalban olyan rendezvény, amelynek lebonyolításában ne találkoznánk a Fekete Holló brigád valamelyik vagy esetleg több tagjának nevével. Ott vannak a karácsonyi és húsvéti csúcsforgalom tehermentesítésében, a koszorúzási ünnepségen, a sport területén. Számítanak rájuk, ha fiatalokat kell segíteni beilleszkedni a munkahelyi légkörbe, vagy ha az adrema-lemezeket kell gyorsan, pontosan felülvizsgálni. A brigádtagok nevével találkozunk politikai, kulturális vetélkedőkön, a Kiváló Dolgozó kitüntetésre felterjesztettek között. Nem hiányzik a Fekete Holló az anyagtakarékosságban élenjáró brigádok felsorolásából sem.

Az önképzés terén is szép eredményeket értek el. Valamennyi tagjuk vagy elvégzte, vagy jelenleg végzi a középfokú postaforgalmi tanfolyamot. Jelenleg is ketten tisztí képzésben vesznek

részt, s egy tagjuk a Felsőfokú Postaforgalmi tanfolyam tanulója.

Munkájuknál fogva ritkán van alkalmuk közös kirándulásra, mozi látogatások szervezésére, de ők ezt a kevés lehetőséget is igyekeznek a maguk javára fordítani. 1-1 napra felkerestek már néhány nagyvárost és kirándulóhelyet az elmúlt két év folyamán.

Egyszerű, túlzott dekorálástól mentes brigádnaplójukból az is kiderül, hogy a vállalt 60 óra társadalmi munkát 100 órára teljesítették.

S hogy munkájukat elismerés övezi, ezt bizonyítja az is, hogy 1975-ben és 76-ban is elnyerték a szocialista brigád címet.

Ezen az összejövetelen számot adtak a brigádtagok az eddigi szorgalmas, kitartó munkájukról, s elhangzottak a jövőre vonatkozó vállalkások.

Ahogy mi megismertük őket, biztossá vettük, nem hagynak ki egyetlen alkalmat sem, mindent megtesznek, hogy a hétköznapi helytállással, fiatalos lendületükkel, egymás iránti barátságukkal minél több alkalommal bebizonyítsák, hogy rászolgálnak a szocialista brigád címre.

Farkas János

30 éves találkozó

Harminc éve annak, hogy a felszabadulás utáni első postatiszti tanfolyam hallgatói képesítésként megszerezhették. Az évforduló alkalmával a tanfolyam volt hallgatói a Postás Művelődési Központban baráti találkozót tartottak. A hallgatók közül ötven már nem élhettek meg ezt a találkozót. Emlékeiket volt munkatársaik tisztelettel és kegyelettel őrzik.

A hallgatók nevében Száva István, a Posta-vezérigazgatóság főelőadója köszöntötte az egybegyűlteket. Ennek a tanfolyamnak nemcsak az adott jelentőségét, hogy a felszabadulás utáni első tisztí tanfolyam volt, hanem az is, hogy a Magyar Posta tisztíképzésének történetében első alkalommal kapott azon

Erdélyiné Farkas Mária személynében növekvő tisztí képesítést. A tanfolyamot egyébként harminchatan végezték el, közülük 17-en jelenleg postai szolgálatot teljesítenek, hatan pedig a Postától mentek nyugdíjba. A hallgatók közül ötven már nem élhettek meg ezt a találkozót. Emlékeiket volt munkatársaik tisztelettel és kegyelettel őrzik.

Módos Elemér nyugalmazott postafőigazgató — akinek személynében nemcsak a volt előadó, hanem a Magyar Posta nemzetközileg is elismert, köztisztviselőben álló szakemberét köszönthették a találkozó résztvevői — pohárköszöntőjében nagy szeretettel beszélt az iskolapadban, szaktanfolyamokon ki-

alakuló és szorosra fűződő emberi kapcsolatokról, amelyek barátok, munkatársak között feltétlenül szükségesek, amelyek ápolását többek között az ilyen találkozók is szolgálják.

Három évtizeddel a képesítés megszerzését követően egybegyűlt volt hallgatók jóleső érzéssel nyugtázták, hogy a Posta kötelekben eltöltött hosszú szolgálati idejük alatt becsületes utat jártak, mind a végrehajtó-, mind az igazgatási szolgálatban eredményesen munkálkodtak — közülük többen nem egy tanfolyamon adták tovább az együtt megalapozott szakismeretüket — jó példát mutatva a felnövekvő újabb postás nemzedéknek. Sz. J.

mentelen ajánlott levelet elküldeni? És különben is, miféle villáról van szó? — tette hozzá kíváncsian.

— Á, semmi — legyintett Savó —, egy kis szerszámbódé, deszkából.

— És hol van az a deszkabódé?

— Hol van? Hol van? Gárdonyban, a Velencei-tó mellett.

— Ember! — nyögte Gyula bácsi. — Magának Gárdony Pesthez egy ugrásra van?

— Nyugi, Gyula bácsi, nyugi! Nézzenek oda, — hogy kivörösödött a feje — szólt szemtellenül a nagy svihák, és nevetett. — Szavamra, még gutaütést kap — és még jobban nevetett. — Ez még csak a kezdet, drága Gyula bátyám, csak a kezdet, mert egy egész hétre befizettem a hirdetést.

— Egy egész hétre? — Gyula bácsi megszédült.

— Igen, egy egész hétre, de azért ne vegye úgy a szívére!

— De én bizony a szívérem veszem — ugrott elő egy alacsony, izmos emberke, aki besodródott nyitáskor a fiókbejárattal, és eddig csak némán figyelt az egyik ablakmelyedésben meghúzódva. — A kutya teremtsen magának! — üvöltött. — Ötödmagammal lakom egy köves konyhában, és most mulasztok a gyárból is a maga idiótá hirdetése miatt. — És ekkor a kis ember kinyújtózott, szeme villámokat szórt, mint egy szöcske, akkortól ugrott, és iszonyú nagy öklével behúzott a két fejével magasabb Savónak egy hatalmasat. — Nesze, te bitang, ez a tyúktartásért van — majd a másik öklével csapott Savó képébe —, ez pedig a madárfüttyért.

— Menjen be, menjen be gyorsan! — taszigálta Savót kezelőhelyiségünkbe Gyula bácsi.

Végül is a magáról megfelfedező, önbíráskodó és sérelmet kiültető emberek sármány lefogták, és kiségtették az utcára, ahol még mindig elszántsá vártak az emberek.

— Most hogyan megy haza? — törölgette vörös arcát Gyula bácsi. — Ha ki megy az utcára, széttépik, darabokra szedik ezek az emberek.

— A fene... Pfüh... — köpte ki a fogát Savó doktor — ... a fene se gondolta, hogy ennyi ember szeretne magának tyúkot tartani...

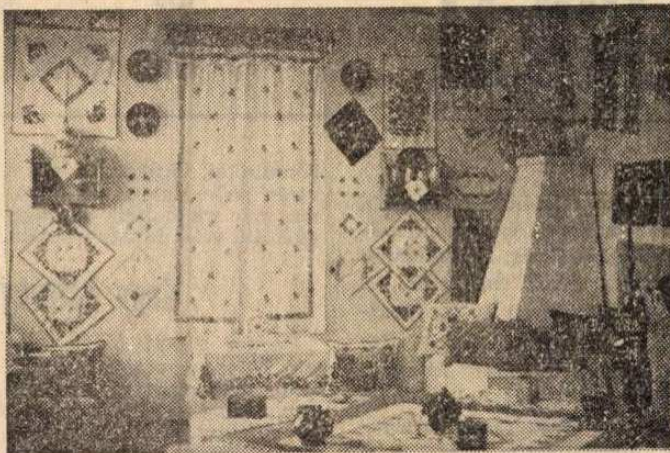
— És akkor egy nagy postaköcsi, egy rendkívüli járat kanyarodott be az udvarra. Semmi kétség, ez is Savó leveleit hozta. Amikor lepakoltak, Gyula bácsi egy mentőötlelettel fordult a kocsi vezetőhöz: — Innét hová mentek?

— A repülőtérről postára anyagért — válaszolta a legényke.

— Úgy, akkor az ép fellegemre vigyék el magatokat ezt az urat, és tegyék le valahol kint, messze a „zöldövezetben”.

— És amíg a kocsi vezető rázarta az üres kocsi mélyén kukuló Savóra a roloajtót, Gyula bácsi eltűnődve oda-szólt a fiúnak, aki az egész-ből semmit sem értett: — Látod, öcsém, így járnak mindazok, akik nem tartják tiszteletben embertársaik vágyait, és még a madarak énekét is áruba bocsátják.

HASZNOS IDŐTÖLTÉS

Leninváros 1. postahivatal Tyeresskova távbeszélő szocialista brigádja évek óta részt vesz a szocialista munkaverseny-mozgalomban, s igen szép eredményeket ér el. Fontos szakmai vállalkások mellett a közösségi élet kialakítására, szabad idejük szép és hasznos eltöltésére törekednek.

A brigád kézimunka-szak-kört alakított, s ennek alkotásaiból április 4. tiszteletére kiállításra szervezték. A kiállításra meghívták a hivatal többi dolgozóját, valamint a szomszédos Polgár község — eddig csak távbeszélőn keresztül ismert — távbeszélő-brigádját. A sok izléses kézimunka megtekintése mellett így a két brigád tagjai is megismerkedhettek.

A segíteni akarás nálunk NEM ÜRES SZÓ

„... olyan munkatársak állnak mellettünk, akiket példaképpen lehet állítani az ország elé. Olyan emberek, akiknél a részvét és a segíteni akarás nem üres szó vagy elcsépezt frázis, hanem őszinte együjtérés és valódi segítség.

A mozgópósta-szocialista brigádjának sok-sok tagja dolgozott önfeláldozóan társadalmi munkában azért, hogy az ebből a munkából összegyűlt magas pénzösszeggel és a gyermekek részére kedves ajándékokkal, biztató szeretetükkel egy kis fényt hozzanak az árván maradt kis család szomoró karácsonyába...”

A fenti részletet olv. Máté Béláné, Újpest 1. postahivatal dolgozójának Horn Dezső miniszterhelyetteshez írt leveléből idéztük. A levél további sorai arra kéri a Posta vezérigazgatóját, részesítse példamutató magatartásukért elismerésben Budapest 78 postahivatal dolgozóit. Ehhez az elismeréshez kapcsolódva látogattuk meg a mozgó postások Nyírség szocialista brigádját.

★

Az elmúlt év november 25-én munkába indult Máté Béla a főtá család házból, elsőszönt feleségétől, két gyermekétől. Az újpesti vasútállomáson halálra gázolta a vonat. Családja hiába várta haza. A Mozgópósta-főnökség, a 78-as postahivatal Nyírség szocialista brigádjának tagjai is értetlenül álltak ezen a napon, hiszen munkatársuk fegyelmeztet, pontos ember volt, munkából még sosem késlett. Elmaradásának oka, sajnos, halála volt.

Chikán Istvánnal, a Mozgópósta-főnökség vezetőjével, Szabó Jenő szb-titkárral, Csombok László KISZ-titkárral, Nagy Ervinrel, a Nyírség brigád vezetőhelyettesével és Molnár László brigádtaggal beszélgettünk Máté Béláról és a brigád munkájáról.

A Nyírség szocialista brigád a Debrecen-Nyíregyháza-Mátészalka viszonylatú és a vele Szolnokig egy szelvényben haladó békéscsaba postavonaton teljesít szolgálatot. Sokszorosan kinttett szocialista közösség, amely múlt évi munkájával másodszor nyerte el a Posta Kiváló Brigádja kitüntetését. A kiváló kollektíva eredményes munkát nyújtott és nyújt a mai napig is. Fő erőssége a hivatalnak, amely létszámihiánnyal küzd. Több újításuk volt, és dicséretes az utánpótlás felneveléséért folytatott tevékenységük. Évek óta, a csúcsforgalmak idején, társadalmi munkában segítik a csomagirányító sz-

tály munkáját. Ilyenkor szabad idejüket áldozzák fel. A hivatal mindig számíthat rájuk. Ennek a brigádnak volt tagja Máté Béla.

A súlyos gyászban nem maradt magára a család. A Budapesti Postaigazgatóság sajtó halottjának tekintette Máté Bélát. A temetéssel kapcsolatos hivatalos ügyeket a Nyírség brigád intézte, hogy ezzel is enyhítse az özvegy gondjait. A hivatal nevében Sárfi István párttitkár mondott végső búcsút, s a munkatársak közül több mint nyolcvanvan vettek részt a temetésben. A haláleset után kapta meg a család az edes-apa jó munkája alapján kiérdemelt Kiváló Dolgozó kitüntetését. A Nyírség brigád kezdeményezésére megmozdult a hivatal közössége, hogy társadalmi munkát biztosítsanak, amelyek ellenértékét a magára maradt család megsegítésére fordíthatják. A kérés teljesített. A karácsonyi csúcsforgalom lebonyolítását segítették társadalmi munkában a brigádok, s több mint hét-ezer forintot juttattak el a családnak. A két gyermeknek, Bélának és Tündének, értékes ajándékkal kedveskedtek. A brigád vállalta, hogy a továbbiakban is patronálja Máté Béla családját — tájékoztató Chikán István hivatalvezető.

Máté Béla öt éve tartozott közénk — veszi át a szót Nagy Ervin brigádvezető-helyettes. Jó kolléga, hű barát volt. Kommunista ember, aki szakszervezeti bizalmi-ként is fázradhatatlanul dolgozott a közösségért. A kezdő, fiatal mozgópósta-szocialista brigád jó szolgálatot tett. Múlt évi becsületes munkájával hozzájárult ahhoz, hogy másodszor elnyerték a Posta Kiváló Brigádja címet. Nagy-on szerette a családját, sokat beszélt nekünk róla. Ismertük gyermekeit, s azt is tudtuk, hogy felesége Újpest 1. postahivatal dolgozója. Bélát sosem feledjük, s szeretünk kifejezésékképpen a to-

A Nyírség brigád a Nagy Október tiszteletére indított szocialista munkaversenyben nagy tértért szállt síkra: jó munkájukkal szeretnék elnyerni a Közlekedés, Posta és Távközlés Kiváló Brigádja kitüntetését. Szívből kívánjuk, hogy célba érjenek.

Bokros Erzsébet

Minden brigád szocialista

A Szocialista Munka Hivatala kitüntetését kapta Szombathely 1. postahivatal. Az örömhír április 25-én a Soproni Postaigazgatóságon megtartott nagyaktív-értékelésen közölték velük. A múlt évben a hivatalban kibontakozott szocialista munkaverseny — amelyben 13 brigád küzdött a szocialista cím elnyeréséért — már előre sikerrel kecsegtetett. Pedig a múlt évben a hivatalban szinte nemzedék váltás állt be. Nehezítette a munkát a 18 hónapig tartó rekonstrukció, ennek ellenére egy percig sem érezték ennek hátrányát a felek. A szocialista brigádok időt és fáradságot nem kímélve, minden reggelre olyan körülményeket biztosítottak, hogy a kaput ki lehetett nyitni. A távbeszélő-kezelők a rekonstrukció hosszú ideje alatt éjjel-nappal műanyag sátor alatt dolgoztak. Létszámgondjuk ellenére a nyári balatoni idényben ők adták a legtöbb kirendeltet. Mind a 13 brigád elnyerte a Szocialista Brigád címet, a Szabadság brigád aranyérmét, a Radnóti, a Dózsa és a Barát-ság brigád pedig bronzérmét kapott. A szombathelyi ünnepség alkalmával vehette át Rum és Sorkifalud postahivatal vezetője a Kiváló Hivatal kitüntetését.

Az ünnepségen megjelentek Vas megye és Szombathely város párt és társadalmi szervezeteinek képviselői, a Lapkiadó Vállalat és a Nyomdaipari Vállalat igazgatói is. Holdonner László, a Soproni Postaigazgatóság távközlési és műszaki vezető-helyettese adta át a magas kitüntetés. Rujcs Lászlóné országgyűlési képviselő, az MSZMP megyei bizottságának tagja pedig a megye és a város vezetőinek elismerését tolmácsolta, és azt kérte, hogy továbbra is a hagyományokhoz hűen végezzék lelkiismeretes munkájukat a postás dolgozók.

Kiss Antal

Hogyan dolgoznak a rossz állapotú postahivatalokban? Mit tesz a Posta a munkakörülmények javítására?

Még mindig majdnem 900 meg nem felelőnek minősített, régi építésű, rossz állapotú, több helyen bérelt épületben működik postahivatal. Tudjuk, postamesteri örökség, felszámolása hosszú időt vesz igénybe és tömelenként pénzét emészt fel. A posta- és távközlési szolgálat azonban más téren is nagy hátránnyal indul a felszabadulást követően, így a fejlesztés lehetőségei sokfelé megoszlottak. A postás dolgozók azonban egyaránt édes gyermekei rendszerünknek, bárhol dolgozzanak is. Nem nézhetjük tehát tétlenül, hogy felelősségteljes szolgálatukat egyes szaktársaink (sajnos, jónéhányan) sívár, az ő szemszögükből nézve esetleg kilátástalan körülmények között legyenek kénytelenek ellátni. Milyen állapotokat tapasztalhatunk az országban, s mit tesz a Posta, hogy minden dolgozóját megfelelő körülmények közé helyezze? — ennek próbáltunk utánanézni két vidéki postaigazgatóságnál.

Világhírű állami gazdaság árnyékában

A nagyokhoz felnőni mindig nehéz, de talán nem is ez a mottója Nagy László bábolnai hivatalvezető keserű mondanivalójának, hanem a száraz tények.

Munkakörülményeink messze elmaradnak azokról a körülményektől, amelyeket mind a dolgozó, mind a postát igénybe vevő felek elvárának. Felvételi helyiségünk tíz négyzetméter, itt két felvételmunkahely, egy telefonközpont és egy csomagfelvételmunkahely zsúfolódik össze. A három kézbesítő vélem egyúttal egy 8,27 négyzetméteres helyiségbe szorul, s itt helyeztük el a főpénztárt is. A várakozóterem 6,3 a raktár pedig 2,75 négyzetméter. Nagy a csomagforgalmunk, ezért a küldemények egy részét kénytelenek vagyunk a felvételhelyiségben és a várakozóteremben elhelyezni. Külön gondot okoz az állami gazdaságnak kéthetenkénti tömegével érkező csomagok elhelyezése, szerencse, hogy csak a reggeli órákban, mert a délelőtti folyamán elviszik.

Írópultként egy dohányzóasztal szolgál. Így nem csoda, hogy az ügyfelek az ablakpárkányon és nem ritkán

az épület külső falára szerelt levélsekre nyitják ki az őrölköket.

Községünkben nagyon elterjedt a fiókberlet. Mintegy 40 fiókberlet van, nemcsak hivatalok, intézmények, hanem magánszemélyek is. Persze, kulcsos postafiókunk nincs, helyet nem tudunk neki szorítani, pillanatnyilag a kézbesítők asztalára helyezett rekeszeket használjuk a célra. Így még a közönséges leveleket is kézbe adjuk át.

Sajnos, a távbeszélő-kezelő egyúttal van az egyesített és a pénzfelvétele, ezért azok munkáját rendkívül zavarja. Az talán már fel sem tűnik, hogy ezen a kis területen a biztonsági követelményeket szinte lehetetlen betartani. Hő elején érkeznek a GYES-utalványok és a baromfitartási kártérítések, ez darabszáma is igen magas. Ilyenkor bizony, az ember az íróasztalánál nagy tömegű pénz között ül... Most kaptunk egy pánccslevesre, nem fér a hivatalba, az udvaron hever PVC-vel letakarva... várja, hogy elszállítsák.

Az állami gazdaságot sokan, külföldiek is látogatják, a postára ugyan nem jönnek be, de látják...

Kályhán dolgoztak — most virág az asztalon

— De szép hivatal! — halljuk az egyik igénybevevő dicsőítését a község most alakuló új központjában a közelmúltban felépült tárnoki postahivatalban. Itt találkozunk Móri Antalné hivatalvezetővel és Hortobágyi Tiborné felvételővel, aki munkája mellett egyben szakszervezeti bizalmi is.

A beszélgetés során lefestették azt a határtalan különbséget, amely a régi és a jelenlegi munkahelyük között van. A régi hivatal a község eredeti magvában helyezkedett el egy elavult szolgáltatásban. Ez sem a lakosság igényeinek, sem a dolgozók munka- és szociális körülményeinek nem felelt meg. Könnyű a múltból beszélni a jelen szép és korszerű körülményei között, de ha megdöglünk, hogy a szellőztetés „automatikája” attól függött, hogy hányan jöttek be a hivatalba, érthetővé válik az az érzés, amely az itt dolgozók hangjából, arcáról leolvasható ebben a szemet gyönyörködtető kis hivatalban. Összehasonlításként talán szóljanak ők maguk:

— Napfényt csak az ajtó előtt láttunk. Reggel, amikor mindenki bent volt, szinte egymást lökdöstük az ablak-talan, szűk helyiségben — kezdte a visszaemlékezést a nem is olyan távoli múltból Hortobágyi Tiborné.

— Kettőn korábban mentünk be, a harmadik szakértő fél nyolcra jött; ekkor sikerült a kézbesítőket útnak eresztetni.

Nekik sem volt könnyű. Hatan voltak, kettő-kettő egy-egy asztalnál rendezték az anyagukat, az ötödik a mérleg, a hatodik kályhán sorolagatta a leveleket. Ezért télen, amíg a kézbesítők ki nem mentek a területükre, nem lehetett befűteni.

— És milyen ma?

— Itt három munkahelyes felvételi terem, külön főpénztári és hivatalvezetői szoba, betörésbiztos trezor, külön csomagraktár... Soroljam? A kézbesítőknek nem is szobájuk, termük van. Amikor ideköltöztünk, a környékbeliek nagy szeretettel fogadtak

bennünket, virágot hoztak. A virág az asztalon — habár ma már mi hozzuk — megszokottá vált, de úgy érezzük,

Nagy hátrányt kell behozni

Három gépelt oldal teljes területe négyzetekkel. „Rövid” kimutatás, amelyet a riport-hoz mellékeltem kaptam Neer Józseftől, a Budapesti vidéki Postaigazgatóság forgalmi igazgatóhelyettesétől, amikor feltettem a kérdést:

— Mit tesz az igazgatóság a korszerű kishivatal-hálózat kialakításáért?

Beszélgetésünk során a négy megye szinte valamennyi területét érintettük, legszívesebben a riportban közlé is tennénk, hogy a hosszú lista alapján hol, s mikor kerül sor korszerűsítésre.

1976-ban 23 új kis postahivatalt adott át az igazgatóság, az idén a mai napig ha-

ennyit a szép környezetünk is megérdemel, mi pedig rászolgáltunk a virággal díszített munkahelyre.

tott, és az év végéig további 16 készült el, emellett további 15 kis postát újítanak fel. Az ötödik ötéves terv végéig 51 új kis postaházat adtak át és 88-at újítanak fel.

— Tulajdonképpen hány hivatal tartozik az igazgatósághoz? — kérdezem Neer Józsefet.

584 hivatalunk van jelenleg, ebből a kis hivatalok száma körülbelül 360. Az említett felújításokkal és az új hivatalokkal együtt sem tudunk, sajnos, mindenütt megfelelő munkakörülményeket teremteni, még mindig marad a VI. ötéves terv idejére 70—80 felújításra váró hivatalunk.

Igénybe vesszük a hivatalvezetők közreműködését

Igazgatóságunk területén igen magas a leromlott állapotú, vályogfalú, személyi tulajdonban levő kis postahivatalok száma, holott ma már a dolgozók munkakörülményeinek alakulása falun is nagyobb jelentőségű kérdéssé vált. A postai munka megszerkesztésében, vonzóbbá tételében a magasabb erkölcsi, anyagi megbecsülés mellett a kulturáltabb, egészségesebb munkakörülmények egyre inkább meghatározó szerepet játszanak. A környezetnek a munkára gyakorolt hatása sem lebecsülendő, s nem közbiztonság a postát igénybe vevő lakosságnak sem.

Mindebből látható, hogy egyre nagyobb gondot kell fordítanunk a postás dolgozók munkahelyi környezetére, elsősorban meglévő épületeink gondozásával, felújításával, s ahol ez nem járható út, új épületek építésével. Köztudomásúan napjainkban sehol nem megy könnyen sem a kis, sem a nagy beruházások lebonyolítása. Ilyen helyzetben az építkezések jó előkészítése, a tervszerű, szervezett beruházásnak meg kell lennie. Tapasztalataink szerint mind felelősségszerveink, mind a kivitelezők csak kész tervdokumentáció alapján szeretnek tárgyalni.

Az V. ötéves terv elején számba vettük az életveszélyes, az egészségtelen, szűk, a normális munkafeltételek biztosítására alkalmatlan hivatalokat. Az üzemi demokrácia elveinek érvényesítésével ezt az érdekeltektől szakértővel vezetővel, dolgozóval, szakbizottsági üléseken, vezetői értekezleteken ismertettük, majd egyeztetettük a megyei tanácsok illetékes szerveivel. Tulajdonképpen így állt össze egy sürgősségi sorrendnek is tekinthető lista, amelyet csak rendkívüli esemény, mint például a kábelgáz-beruházás változtathat meg.

Elhatároztuk célunk ebben az ötéves tervben 50 kispostahivatal megépítése. Ennek időarányos részét, 10 hivatalt 1976-ban megépítettünk, átadtunk rendeltetésének. Minden garanciánk megvan arra, hogy 1977 évi tervünket is teljesíteni tudjuk. A kispostahivatali építkezések előkészítését az első helyre tettük. Mindenekelőtt az olcsón, gazdaságosan beépíthető terület megszerzését tűztük ki célul. A tervet részben a Tervező Iroda, részben az igazgatóság műszaki képesítésű dolgozói társadalmi munkában készítették. Előre kitűzött jutalommal, céljutalommal is ösztönöztük őket. Most elmondhatjuk, hogy előkészített területtel, tervdokumentációval rendelkezünk kispostahivatalok építésére.

A kivitelező megszerzése sem tartozik a könnyű feladatok közé. Ha kell, a taná-

csi szervek segítségét kérjük. Örömmel állapíthatom meg, hogy sohasem hagytak cserben. A jó előkészítés, lebonyolítás mellett is legalább negyedévenként szükségesnek látszik az ellenőrzés, az e területen dolgozók elszámoltatása. Főként azért, mert a beruházások sok kézen mennek keresztül, s kevesen ismerik, értik a munka folyamatát kezdetől a befejezésig. A jóhiszemű, de keletlen tapasztalattal nem rendelkező dolgozót könnyen félrevezetik. Például az építési naplóba beírt csekély módosítás nemegyszer jó ürügyet szolgáltat a határidő kitolására.

Miben látjuk jövőbeni feladatainkat?

A kishivatalok építésére az anyagi ösztönzőket továbbra is fenntartjuk, némely tekintetben szélesítjük, tökéletesítjük. Megítélésünk szerint a hivatalvezetők helyi kapcsolataikat jobban kamatoztatnák, mint ahogyan eddig tették. Különös, hogy kellő helyismerettel nem rendelkező igazgatósági dolgozónak kell telek után járnia ott, ahonnan éppen tőlük várunk a tanácsal egyeztetett többirányú javaslatokat. Elhatároztuk, hogy a jövőben ilyen kezdeményezést tapasztalunk, megvalósítható javaslatokat kapunk, azokat jutalmazni kívánjuk. Nagyobb figyelmet fordítunk az olcsóbb, gazdaságosabb kispostahivatali építkezésekre. Előnyben részesítjük a tipizálható terveket, jutalmazzuk a kevesebb költséggel járó, de a célnak megfelelő beruházásokat.

Ebben az évben Hajdú-Bihar megye két helységében hosszú távra építkezés nélkül megoldjuk a postahivatal elhelyezését a helyi tanácsok közreműködésével. Ilyen lehetőségek felkutatásáért a hivatalvezetők jutalomban részesülnek.

Külön gond, főként Szabolcs-Szatmár megyében, a fiókposták helyzete. E kérdést szinte csak az V. ötéves tervben tudjuk napirendre tűzni, hacsak korábban mód nem nyílik építkezés nélkül elhelyezésükre. Abban egyértelmű az álláspontunk, hogy önálló épületet nem szabad építenünk, ezért támogatjuk az olyan javaslatot, amely más állami építkezéshez társítja a fiókpostát. Ahol hosszabb ideig nincs állami építkezés, meglévő állami épületekhez (iskola, óvoda, tanács-ház, orvosi rendelő stb.) toldaléképítkezéssel társulunk. Itt is érvényesítjük a hivatalvezetők érdekeltségét.

Végül, de nem utolsósorban kellő figyelmet kell fordítanunk meglévő postahivatalaink állagának védelmére, fenntartására, felújítására.

Meggyőződésem, hogy ezek a módszerekkel, s ebben

— Ilyen mértékű felújítás-al mi várható?

— Hosszú évekre visszamenően nagy a lemaradásunk. Pedig elsősorban a rossz munkakörülményeket szeretnénk felszámolni. Sajnos, az már látszik, hogy ilyen hitelfedezet mellett nem tudjuk utolérni magunkat. A tervidőszakra kapott 18 millió forintos kerettel még a mai állapotokat sem tudjuk szinten tartani, hiszen ez durván számolva mindössze 25 kis hivatal építésére, illetve felújítására elegendő. Ezért, miután az építési terveinket megbeszéltük, és ők vállalták a többletfordítást, kértünk a Vezérigazgatóságtól további 10 millió forintos beruházási pótlékot.

— A lemaradás mihez viszonyítható és körülbelül hány évre tehető?

— Más igazgatóságok értékeléséhez viszonyítva 10—15 év... ezt kell behoznunk.

— Előző riportunkban Bábolnán jártunk. A körülményeket ismerve, szerepel-e Bábolna a tervekben?

— Bábolna csak a hatodik ötéves tervben szerepel, tudniillik ennél rosszabb körülmények között működő hivatalaink vannak. Kénytelenek vagyunk rangsorolni. Már megvan a hatodik ötéves tervre az előtervünk, hogy mely hivatalokat fogjuk akkor felújítani. A rangsorolást az épület minőségétől, a dolgozók szociális ellátottságától s munkakörülményeitől tesszük függővé. A lehetőséghez mérten igyekszünk jó szervezéssel és a rendelkezésre álló eszközök minél teljesebb kihasználásával mindent megtenni, hogy mind a postás dolgozók munkakörülményeit, mind — azáltal is — a szolgáltatás minőségét javítsuk.

Ormai László

az ütemben két ötéves terv időszaka alatt képesek leszünk az e területen mutatkozó lemaradásunk behozására, s elfogadhatóvá tesszük

a munkakörülményeket kishivatali dolgozóink és a lakosság közös megelégedésére.

Dr. Szilágyi Gábor igazgató

Kiemelt program a kis postaházak építése

A Postások Szakszervezete X. kongresszusának határozata megjelölte azokat a feladatokat, amelyek a postás dolgozók élet- és munkakörülményeinek továbbfejlesztését, a kedvezőtlen munkakörülmények felszámolását, a nehéz fizikai és szellemi munka megkönnyítését hivatott szolgálni. A határozatnak megfelelően láttunk munkához, illetve folytattuk a már megkezdett kispostaház-építési programunkat.

Az ötéves terv készítésekor szakszervezeti szerveinkről, instruktori hálózatunk tagjaitól javaslatokat kértünk, majd az igazgatóság illetékes osztályaival közösen állítottuk össze azt a jegyzéket, amely a megépítendő, vagy felújítandó, átalakítandó postaházakat tartalmazza. Szakszervezeti bizottságunk kezdeményezésére az éves ütemezéshez is fontossági sorrendet alakítottunk ki.

Bár szakszervezeti szerveink a különböző fórumokat felhasználva szorgalmazták a fontos program gyorsítását, a kedvezőtlen elhelyezései postahivatalok végleges felszámolásához a következő ötéves terv sem lesz elegendő.

Az V. ötéves terv tárgyalása alkalmával az igazgatósági szakszervezeti tanács és a Debreceni Postaigazgatóság Főbizottsága határozati javaslatot készített, melyben hangsúlyozta, hogy a beruházási tevékenységen belül kiemelten kezelje a postaigazgatóság a kis postaházak építését, készítését tartalmazzák az esetleges elmaradások helyettesítésére. A körzetmesterek elhelyezésének javítására végezzenek általános felmérést, s a kivitelezéshez szükséges anyagi eszközök biztosítása céljából — mivel ezt saját erőből az igazgatóság nem tudja megoldani — kérjék a vezérigazgatóság segítségét. A határozati javaslat tartalmazta továbbá a szociálpolitikai terv maradéktalan teljesítését, az ehhez szükséges intézkedések megtételét.

Igazgatóságunk 1976. évi szociálpolitikai tervében szerepelt a régi, elavult épületek és munkahelyek korszerűsítése, a munkahelyek zsú-

foltságának felszámolása. A kitűzött célokat elértük. Az elmúlt évben mintegy 3 millió forint értékben végeztünk ilyen jellegű rekonstrukciós munkát.

Beruházási terveink tárgyalásakor, illetve jóváhagyásakor minden esetben részleteiben tanulmányoztuk a tervet, keresve a legkedvezőbb megoldást, a legrövidebb kivitelezési határidőt. A tervtéma fontosságának megfelelően, lehetőleg a Munkavédelmi és Munkásléti Bizottság vezetője, vagy valamelyik albizottsági tag vesz részt a tervtárgyaláson, illetve üzembehelyezési eljárásokon.

Állandó meghívottja ezeknek a tárgyalásoknak a Közgazdasági Bizottság vezetője is. A járási szakszervezeti bizottságok területén történő beruházások esetében a tervtárgyalásokra meghívják az illetékes járási szakszervezeti bizottság titkárait is. Ő az érintett egység bizalmijával és szakvezetőjének előzetes véleménye ismeretében képviseli a dolgozók szociális érdekeit.

Nagy gondot fordítottunk vidéki hivatalaink izléses berendezésére. A munkahelyi közérzet javítására — kérésünkre — egyre több kishivatalt látott el az igazgatóság új bútortal, szőnyeggel, függővel, dekorációs anyaggal.

Támogatták szakszervezeti szerveink a gazdasági vezetőket: azt a törekvést, hogy a felépülő új kis postaházakban szolgálati lakás hiányában pihenőszobát alakítsanak ki. E helyiség — megfelelő felszereltséggel — jelentős segítséget nyújt hivatalaink szabadságolási tervének teljesítéséhez, mert a rendszeres helyettesek egyéb szálláshely hiányában szívesen veszik igénybe.

Az a törekvésünk, hogy az igazgatóságnak megfelelő segítséget nyújtsunk ahhoz, hogy a kispostaház-építési, valamint szociálpolitikai tervét rendszeresen teljesítve a VI. ötéves terv végére valamennyi végrehajtott postaszerv dolgozóinak korszerű, a mai körülményeknek megfelelő elhelyezést tudjon biztosítani.

Haragó István iszt-titkár

Panaszra ok, sajnos, adódik bőven. Senki sem mondhatja viszont, hogy nincs, aki meghallaná. Nyomja ez a gond mind a gazdasági vezetőket, mind a szakszervezet vállát, s anélkül a válaszokból kitűnik, a megoldásért felelős személyek meg is tesznek minden tőlük telhetőt — a lehetőségek határain belül. A Posta ígéretet kapott a hírközlés fejlesztésének gyorsítására. Bizunk abban, hogy ez a munkakörülmények mielőbbi javításának lehetőségeit is megnöveli.

„...soha ilyen hajlékony, biztonságos zenekarral nem találkoztam...”

Megalakult

A POSTA KÖZMŰVELŐDÉSI BIZOTTSÁGA

Irányelvek a posta közművelődési munkájához

Sorozatos bel- és külföldi sikerek kísérik a Postás Szimfonikus Zenekar útját. — Sikereinket részben annak köszönhetjük, hogy nyitott kapuk és szívek fogadnak minden zenei ügyet a Postán — mondta dr. Vasady Balogh Lajos zeneigazgató, a zenekar vezető karnagyja, nyugat-berlini vendégzereplésükről hazatérve.

A postás dolgozók magukénak érzik, szeretik a zenekart. Minék köszönhető ez? A zenekar több évtizedes művészi nevelő munkájának vagy a postásoknak? Nehéz volna eldönteni. Évi 120—140 hangversenyük közül körülbelül 30 postai rendezvény. A szakközépiskolák diákjait rendszeres előadásokon ismertetik meg a komoly zenével. Kis kamaragyüttesek ellátogatnak a kollégiumokba, ismeretterjesztő előadásokat tartanak a fiataloknak.

Egyre több vidéki postai igazgatóság hívja vendégül a zenekart. Pécs, Szeged, Sopron évről évre vendéglátójuk. Már nemcsak az igazgatóságok székhelyén tartanak hangversenyeket, hanem azokban a városokban is, amelyekben 400—500 postás család él. Legutóbb a Szegedi Postaigazgatóságon jártak. Mint mindig és mindenhol, ott is telt ház fogadta a zenekart.

A Zeneakadémián rendezett Remekmű sorozat indításakor a bérlelőknek mintegy 20—22 százaléka volt postás. Ma már ezer látogató közül 586 postás bérlettel rendelkezik. Arról nincsenek adatok, hány ezren gyönyörködnek rádió- és televíziószerepléseikben, hány postás látogatta egyéb előadásait.

Nem lehet felmérni az erkölcsei sikert, melyet a Magyar Posta és zenekultúránk jó hírének terjesztésében elért a Postás Szimfonikus Zenekar. A Scala stagionéval 10

év óta turnéznak Európa országaiban. Dr. Vasady Balogh Lajos mintegy négyszáz estén dirigálta előadásorozataikat.

A Veronai Aréna együttese most először vállalt külföldi vendégzereplést. Hat alkalommal mutatták be a tízezer férőhelyes Deutschland-hallban az Aidát. Az énekesek világhírű sztárok, nagyrészt olaszok voltak. A kórus és a balett a Veronai Aréna együttesének tagjai. Állandó zenekara nincs az együttesnek — választásuk a Postás Szimfonikus Zenekarra esett.

A rendező Oliviero de Fabritis, a New York-i Metropolitan olasz karmestere, aki Veronában is nagy sikerrel dirigálta Verdi operáját, két napig próbált Budapesten a 70 tagú zenekarral. Elismerését ilyen szavakkal fejezte ki: „Ötvenéves pályám alatt soha ilyen hajlékony, biztonságos zenekarral — a Met zenekarát is beleértve — nem találkoztam még.”

Ezután Nyugat-Berlinben újabb próbák következtek, mire összeállt az 500 szereplős előadás. A siker rendkívüli volt, a felvonások kezdetén kitörő taps köszöntötte a zenekart. Az újságok, a kritikák elismerő szavakkal szóltak az előadásokról.

Az Aida-előadások után a nyugat-berlini zeneakadémián adott koncertet a Postás Szimfonikus Zenekar. Műsorukon Bartók Magyar képek és Kodály Galántai táncok c. műve, valamint Csajkovszkij V. szimfóniája szerepelt. Ezzel szakértő közönség előtt aratta újabb sikerét a zenekar.

A következő évadban újabb turnéra készülnek: a Scala stagionéval Svédországba, Hollandiába, Luxemburgba mennek. Fellépésükhöz sok sikert kívánunk.

Szírmal

1974-ben fogadta el az MSZMP Központi Bizottsága a közművelődési határozatot, mely a tennivalók irányát szabta meg. Nyomában születtek a sajátos helyi adottságoknak megfelelő szakminisztériumi és szakszervezeti irányelvek. 1976 októberében hosszú előkészítő munka után az országgyűlés elfogadta a közművelődési törvényt.

A postai közművelődési munka is új irányt vett. Most már a szakvezetés feladata is gondoskodni a dolgozók művelődéséről. A postai közművelődési munka céljait a Posta V. ötéves tervidőszakra szóló közművelődési irányelvei határozták meg. Az irányelveket Horn Dezső miniszterhelyettes és Besenyei Miklós, a Postások Szakszervezetének főtitkára írta alá.

A szocialista tudatformálást elsősorban a művelődés szolgálja. Természetesen nem a munkahelyeken kezdődik a dolgozók művelődése. A közművelődés alapja az oktatási rendszer.

Az már a mi feladatunk, hogy az iskolai képzés után a dolgozókat a közművelődés eszközeivel hozzásegítsük műveltségük fejlesztéséhez. A műveltség gyarapodása hozzájárul a közéleti tevékenység fokozódásához és a szocialista demokrácia megvalósításához szükséges szemléleti előfeltételek megteremtéséhez.

A postai irányelveknek megfelelően a közművelődési munka a következőket öleli fel:

1. Ismeretek gyarapítása, politikai, szakmai és iskolai végzettség növelése. Ez a munka a KISZ-, a szakszervezeti és a pártoktatás keretében, illetve a szaktanfolyamokon és az állami oktatási rendszerben folyik. Kiemelt feladatunk, hogy hozzásegít-

sük az általános iskolai végzettséggel nem rendelkező dolgozókat ahhoz, hogy elvégezzék a 8 általánost. Mindenhol, ahol erre lehetőség van, igyekszünk összekapcsolni az általános iskolai képzést a szakképzéssel. Legfontosabb, hogy ne termelődjék újra a képzetlenek rétege, hogy a postás dolgozók gyermekei még iskolás korukban elvégezzék az általános iskolát. Ebben szerepe lesz a vállalati szociálpolitikának a nagy családoknak nyújtott támogatással, de szerepük legyen a brigádtársaknak, szaktársaknak és a szakvezetőnek, akik ha hallják, hogy a gyerek rosszul tanul, ne hagyják szó nélkül: segíteni kell a gyereknek korrepetálással, csendes tanulási körülmények biztosításával, biztatással, dicsérattal.

2. A szabad idő hasznos eltöltésének lehetőségét a postai művelődési otthonok, közművelődési könyvtárak, ifjúsági klubok, tömegsportkörök biztosítják. Az ismeretek gyarapításában és a szabad idő hasznos eltöltésének megszervezésében is — figyelemmel a párt rétegpolitikai határozataira — különös gondot foglalkozunk a fizikai dolgozók műveltségének fejlesztésével. Politikai és gazdasági érdekek sürgetik a munkásművelődés fejlesztését. A társadalom kulturális felemelkedése szorosan összefügg a munkásszítály műveltségi helyzetével. Itt kulcsszerepe van a munkahelyi vezetésnek, hogy meggyőzze a munkásokat a folyamatos művelődés szükségességéről. Eppen ez az új vonása a közművelődési munkának, hogy a vezetéssel járó kötelezettségek közé tartozik a dolgozók művelődésének segítése. Ennek érdekében javítjuk a munkásszállók és

átmeneti szállások szociális és kulturális ellátottságát.

A munkásszállásokon kihelyezett általános iskolai osztályokat szervezünk, tovább erősítjük a kihelyezett ismeretterjesztő előadások és sorozatok, valamint a szabadakadémiai rendezvények rendszerét. Az ifjúság művelődési lehetőségeit a közös tevékenységi formák erősítésével bővítjük. Azokat a módszereket népszerűsítjük, amelyek tartalmasan elégítik ki az ifjúság cselekvésszükségét és közösségvágyát. A fiataloknak nem előadásokat szervezünk, hanem klubokat, vitaköröket, és mindenekelőtt vegyenek részt az amatőr művészeti mozgalomban. A kórusok, színjátszó körök, irodalmi színpadok, bábo és pantomimkörök célja nem hivatásos művészek nevelése, hanem a szocialista közösségi magatartás formálása. Az a cél, hogy cselekvő részvétel biztosítson a művészi élmény létrehozásában.

A postás dolgozó nők nemcsak a termelésben, hanem a közéletben és a termelésirányításban is egyre növekvő mértékben vesznek részt. Ez megköveteli iskolai és szakképzetségi, általános műveltségük emelését. Jelentős részük a munkaköri feladatokból adódóan áll kapcsolatban a közönséggel, ezért a posta mint szolgáltató vállalat saját érdekének is tekinti a növekvő műveltségének, kulturáliságának fejlesztését. Ennek érdekében megköny-

nyítjuk a gyermekgondozási szabadságon levő nők számára a részvételt a szaktanfolyamokon.

A postai közművelődési munka nem jelent új tevékenységet. Lényegében összehangolja és felerősíti mindazokat az intézkedéseket, amelyeket a műveltség növelése érdekében tenni kell. E tevékenység központi irányítására megalakult a Posta közművelődési bizottsága, amely a szakmai és szakszervezeti vezetés véleményező és javaslattevő szerve a postás dolgozók művelődését érintő valamennyi kérdésben.

Művelődési bizottságot alakított hasonló feladatkörrel a 10 igazgatóság, valamint az Anyaghivatal, a Hírlapiroda, a Javitóüzem, a Járműtelep, a Kábelüzem, a Magasépítési Üzem, a Szociális Hivatal, a PSZSZI, a Táviró Hivatal.

A Posta művelődési bizottsága 1977. április 22-én tartotta alakuló ülését. Az ülést a bizottság két társelnöke, Póvrai György vezérigazgató-helyettes és Kiss Ernő, a Postások Szakszervezetének titkára vezette. A bizottság megvitatta, elfogadta és a vezetésnek elfogadásra javasolta a Posta 1977. évi közművelődési tervét. Ennek nyomán valamennyi központi postaszerv elkészíti saját éves közművelődési tervét a munkahelyi viszonyoknak megfelelően, figyelembe véve ötéves közművelődési tervét.

Bikkes Ágnes

Száll a kakukk fészkére

1962-ben született a félig indián származású amerikai író, Ken Keseynek azóta világhírűvé vált regénye, a Száll a kakukk fészkére. A siker következő állomása a dramatizálás. Dale Wasserman, a La Mancha lovagja musical szövegkönyvének szerzője vitte színpadra McMurphy, Bromden, az indián és a Főnéni történetét. Ezt követte 1975-ben a hatvanas évek végén a Hollywoodba szerződött cseh szlovák Milos Forman filmje, amelyet az Amerikai Film-művészeti Akadémia egész sor Oscar-díjjal jutalmazott.

A budapesti közönség mindhárom változatot láthatja, (illetve) olvashatja, hiszen a regény az Európa Kiadó Modern Könyvtár sorozata 225. köteteként Bartos Tibor fordításában magyarul is megjelent, míg a színdarabot Kakukkfészkek címen, Kapás Dezső rendezésében nemrégiben mutatta be a Vígszínház.

A színes eljárással készült filmet először úgynevezett előjátékban, feliratozva, míg ősszel, a premier alkalmával már magyarra szinkronizálva vetítik.

A történet egy amerikai elmeegógyintzetben játszódik. Ennek ellenére nem orvosos problémákat tárgyal. A színhely inkább csak ürügy arra, hogy azokat a kérdéseket felfesse, amelyek az író foglalkoztatják. Parabola tehát, ahogy mondani szokták: egy mintaszűrő rendről, amelyben mindenkiből engedelmes „nyulacska” formálódik, teszi a maga dolgát.

Egészet addig, amíg egy tr. vagány, McMurphy képében bele nem kerül a tökéletes gépezet remekül működő alkatrészei közé az az aprócska

porszem, amely utóbb szétmorzsolódik ugyan a rend markában, de addigra már tönkre is teszi azt. A példájával erjeszt. Azzal romboly, hogy a maga módján megérinti az emberek hitét önmagukban, nevéssé teszi a tekintélyt, bebizonyítja a megszokás rendjéről, hogy az nem az értelem szülötte. A torz logikával szembeállítja az összefogás erejét és a néma indiánból — aki teljes passzivitással viseli el az elviselhetetlent — lázadót farag. A hideg szenvtelenség ellen harcra hívja az érzelmeket, és tudni már: a jövőben nem lehet minden úgy, mint régen. A Főnéni — Miss Ratched — hatalma szerte-foszlók módszerei, szövegei hatástalanná válnak.

Ken Kesey regényének e tökéletes elmeegógyintzete, ahol még az agyakat is tisztára mossák, addig, míg a páciens engedelmes „nyulacska” nem lesz, tulajdonképpen az amerikai társadalom modellje.

Három nagy alakítás áll a drámai erejű film homlokterében. Jack Nicholsoné, aki sokszínű, vonzó, de ugyanakkor hibáit is megmutatva állítja elének McMurphyt, Will Sampson, az indián, némaságában is ropant kifejező, és Louise Fletcher (Főnéni), aki meg van győződve arról, hogy a betegeit van és módszere az egyedül üdvözítő.

Nyomasztó, súlyos film a Száll a kakukk fészkére. Ennek ellenére cselekménysorában vannak derűs epizódok is. S ennek pontos összhangját a bravúros rendezés pontos hangulatai, tökéletes színészvétel, kitünően összeválogatott mellékszereplők adják.

Abel Péter

Bemutatjuk a Könyvtári Szakbizottságot

A Posta feladatai, a növekvő igények, a szolgáltatások színvonalának emelése irányuló törekvések egyre több tudást, magasabb műveltséget követelnek a dolgozóktól. A közművelődési tervek megvalósításában mind nagyobb szerepet kapnak a könyvtárak. Nincs mindenkinek lehetősége (családi, munkahelyi és egyéb körülményei miatt), hogy szervezett oktatásban részt vegyen, így bővítsé ismeretét. De az önművelés útja mindenki előtt nyitva áll. Könyvtárakban folyóiratok, könyvek ezrei várják az érdeklődő kezét.

Hogyan élnek ezzel a lehetőséggel a postás dolgozók, és milyen segítséget kapnak a művelődési szervektől? — érdeklődtem a Postás Művelődési Központban Gurai Ferencné könyvtárvezetőtől.

— A Postás Művelődési Központ Társadalmi Vezetőségén belül megalakítottuk a könyvtári szakbizottságot. Tagjai olyan dolgozók, akik a postaszerveknél végzett napi munkájuk mellett vállalták ezt a társadalmi megbízatást. Egyike Zsoltné, a Budapest 70-es, Marcsik Zoltánné, a 62-es postahivatal dolgozója, dr. Dekány Sándorné a HTI és Lepel Valtérné a 72-es hivatal könyvtárosa.

Könyvtári szakbizottságunknak az a célja, hogy egyre több postás dolgozót bekapcsoljon az olvasók táborába. Jobban kihasználjuk a könyvtári lehetőségeket, ne csak jó szórakozást jelentessen a könyvek, hanem hasznos pihenést, izlés- és erkölcsformáló erőt is. A központi könyvtárban nemcsak könyvekkel látjuk el a budapesti postaszervek könyvtárait, hanem módszertani útmutatást is adunk az olvasókkal való foglalkozáshoz, az érdeklődés felkeltéséhez.

séhez, az igényesebb olvasásra neveléshez.

A dolgozók általános műveltségének emelése mellett legfontosabb feladatunknak a szocialista brigádok kulturális vállalásainak segítségét tartjuk. Rendszeresen ellátjuk könyvekkel a felnőttoktatásban részt vevőket. Szeretnénk elérni, hogy még több olvasónk legyen a bejáró dolgozók és a munkásszállók lakói között.

— Hogyan valósítják meg ezeket a feladatokat?

— Ötéves tervet dolgoztunk ki könyvtárhálózatunk fejlesztésére. Központi Könyvtárunkban több mint 50 ezer kötetnyi könyv vár olvasóra. Ezekből kölcsönzünk postaszerveknél működő letéti könyvtáraknak, amelyeknél egy-egy időszakban, a dolgozók létszámától függően 200—3000 könyv található. Ezek többségükben szépirodalmi művek, de a legkisebb könyvtáraknál is arra törekszünk, hogy a legfontosabb kézikönyvek, segédkönyvek a polcokra kerüljenek. A fontosabb lexikonok, szótárak, enciklopédiák mindenütt megtalálhatók. Figyelembe vesszük, melyik postaszervnél milyen műveltségű, érdeklődésű emberek dolgoznak, annak megfelelően alakítjuk a könyvállományt. Legtöbb helyen az útleírások és a regények mellett a műszaki és politikai írásokat egyaránt keresik.

— Hányan kölcsönöznek rendszeresen könyvet a 26 ezernyi budapesti postás közül?

— Az 1975. évi kimutatás szerint 5647 könyvtári tagot tartottunk nyilván, 1976-ban ez a szám 5052-re csökkent. Legutóbbi szakbizottsági értekezletünkön beszéltük meg, hogyan alakult az olvasók létszáma, és mit kell tennünk az olvasótábor bővítéséért.

A következő években

számtalan apró kérdés vár megoldásra. Mindenekelőtt javítani kell a propagandát. A 48 közül csak 9 nagyobb könyvtárnak van önálló helyisége és vezetője, a többi 39 postaszervnél szakszervezetben helyezték el a könyveket. Könyvtáraink hivatali munkájuk mellett kölcsönöznek. Sajnos, az is előfordul, hogy a hivatal dolgozói közül néhányan azt sem tudják, hogy munkahelyükön könyvkölcsönzési lehetőség van. Ezért igyekszünk feltűnő helyre, kultúrterembe, klubszobákba, szakszervezeti irodákba állítani a könyvszekrényeket, oda, ahol sokan megfordulnak. Plakátokat, felhívásokat készítünk.

— A szakbizottság feladatai közé tartozik az irodalmi rendezvények szervezése: költészet napja, műszaki könyvnapok, író-olvasó találkozók rendezése...

— Nagyon sokrétű munkát végzünk. Például a Postavezérigazgatóság által a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 60. évfordulójának tiszteletére hirdetett vetélkedőre való felkészüléshez a javasolt irodalmat megszereztük. Beszereztük a nem árusított MSZBT-kiadványokat. Látogatást szerveztünk a Szovjet Kultúra és Tudomány Házába.

Készülünk az Ady-évfordulóra. A tűz csíholója címmel háromfordulós irodalmi pályázatot hirdetünk. Egy-egy forduló idején 2 kötetet ismerkednek meg a résztvevők, ezekből a versekből, tanulmányokból állítjuk össze a kérdéseket. A válaszokban nem lexikális tudást várunk, a dolgozók gondolkodására akarunk hatni.

— Mondana néhány szót a szocialista brigádok kulturális munkájának segítéséről?

— Könyvajánló jegyzéket állítottunk össze a brigádoknak, a világ- és a magyar irodalom prózai, drámai, lí-

Szir.

